

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

|

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

esse Alexandrum. Quæ ego neque ut ue-
ra, neque ut prorsus incredibilia descri-
psi. Nam siue res ita gesta est, Alexandrū
cū ob clementiā erga mulieres, tū ob
fiduciā & honorē amici laudo: siue pro-
babile uisum est scriptorib. rerū eius, eū
talia quoq; facturū fuisse, ac dicturū, etiā
hoc nomine Alexandrum laudo.

Ἡ Φαίς (Φ.) Vulcanus, deus & ignis sic
dicitur. Mercurio Aegypti rege defun-
cto, Vulcanus successor regnavit dies
1680, id est annos 4, menses 7, dies 8. Ne-
que enim tū annos Aegyptij metiri no-
rāt, sed diei circuitū dicebant annū. Sed
quia & arcanorum religionis peritus, &
bellicosus fuit: deus est dictus: atq; ictus
in prelio, claudus factus. Idē & legē mo-
destiæ tulit Aegyptiis, quorū uxores a-
pud maritos perseverare ignorabāt. ar-
canoque uoto (πὺ δὲ οὐλάβω, ὄξυβάφω) 16
ferri tincturam (ab aere, pro ἀέρι Φ. lego
ἀέρι Φ.) à Marte accepit, arma ferrea fabri-
catus tū bellica tum rustica. Nam ante
eum res & fustibus & saxis gerebatur.

Ἡ χάραξ τῶν ἀμπελων.) Vallus uitē. (ὁππὶ
τῶν ἀμπελων.) De iis qui alicui parent,
uel præstō sunt.

Ἡχώ.) Echo, fit per refractionem à soli-
dis & læuibus corporibus, maximè ca-
uis, aere uoce icto. Nam is qui loquitur,
ferè totum circumcirca aerem impellit,
præsertim anteriorem. Vnde fit, ut ma-
gis exaudiamus aduersum nobis loquē-
tem, quàm auersum. Is igitur anterior
aer impulsus, cum ad aliquid solidū, ca-
uitate præditum, fertur, cuiusmodi sunt
antra, quia continuus est, nec dissipatur,
eò quòd à cavitatē continetur, in solidū
corpus delatus, retorquetur instar pilæ
in parietem coniectæ: itaq; redit ad eum 46
à quo est impulsus, agente nimirū aere,
propter utraq; pro sua ui (διεχῆ) dissiūcta.
Nec enim eò solū, quia cauus locus
eum dissipari non sinit, qualis illatus est;
ob duri corporis soliditatem in contra-
rium pellitur: sed eò etiam, quòd in ca-
uum locum incidit, non uacuum, sed ae-
re plenum: ut est aer cōtinuus, & unitus
ob coeli ambitū. * Itaque ab aliquo per-
cussus aer clamante, diuiso strepitu pro-
pter impetū, ab eo strepitu qui est conti-
nuus & unitus, quia dissipari nō sinitur,
in solidū corpus impingit: & quia ulte-
rius pergere nō potest, cum actione sua,
hoc est strepitu refringitur, retroq; agi-
tur: itaq; fit, ut reciproceatur strepitus. A-
lexāder autem aliter hac de re disputat.

Ἡ ψελλὴ ἔπιτεύει.) Balba non chedit:
(pro, credit.) De iis qui sua incommoda
dissimulare student.

PRINCIPIVM LITERAE I.

IADMONIS Samij Rhodopis ancilla
fuit: quā genere Thraciā, & meretricē
factā, Charaxus Sapphonis frater uxore
duxit, ex eaq; liberos procreauit.

I A Z A R T E S, Tanais fluuius.

I A C O B V S, Hesyhij medici F. cogno-
mento Psychochristus, * ex Damascena
prouincia. Pater eius Rhodū uenit, atq;
Drepanum Argiuū, ubi uxore duxit Ia-
cobi matrē. Qua unā cum puero relicta,
cū annos x i x Alexādrīæ & in Italia pe-
regrinatus decessisse crederetur: Iacobi
mater alteri nubit, qui filiis & filiabus ex
ea susceptis moritur. Iacobus autē cū pa-
trē Cōstantinopolim redisse cognouis-
set, ad eū se cōtulit, disciplinā auspicat⁹:
& medicinā fecit sub Leone Imperato-
re, summā eius artis scientiam & perfe-
ctionem consecutus: ut qui morbos nō
solūm dignosceret, sed etiā sanaret, tam
ratione quàm experiētia: idq; diligenter
& accuratē. Itaq; omnib. ætatis suæ me-
dicis gloria præstitit, ut iam uel antiquis
cōpararetur: eorumq; plerosq; supera-
ret, & quasi diuina facultate præditus a-
maretur & adoraretur ab indigentibus:
itaq; sibi & artis suæ rationib. cōfideret,
ut cū ad ægotū uenisset, è signisq; mor-
bū perspexisset, si uitalem esse morbū di-
xisset, omnes bonā de sanitate spem con-
ciperent: sin minus mortē instare crede-
rēt: neq; ullum expectatio sua fefellerit.
Solebat & ipse dicere, Medici optimi es-
se, aut statim desperare de morbo: aut, si
eum attigisset, mox non nihil leuare æ-
gotantem, & meliusculè habentem re-
linquere, nec prius ab eo discedere. Ac
omnes ferè urgentib. malis, aut statim,
aut paulo post liberabat. Quapropter a-
lij quidem seruatorem Iacobum appel-
labant, ueluti Aesculapiū: medici uerò
criminabantur & insectabantur, quasi
non medicum, sed Deo charum quendā
& sacrū. Neq; uerò fallebātur, erat enim
Deo charus ille uir, & bonus, Deoq; ue-
rè gratus. Quod si illud philosophi dice-
re licet, Asclepiadeam opinabantur esse
Iacobi animam, & natura Pœoniam: ac-
cessisse etiā amatoriā artis diligentiam,
quæ maximè soleat artifices singulos cō-
ciliare, & cōmendare artis præsidib⁹. Sic
& Phidiā numine afflatū fecisse statuas:
sic & Zeuxidem pinxisse imagines.

Rhodopis.

Charaxus.

Parentes
Iacobi.

Præfagiā
uitæ &
mortis.

Medici mi-
nus.

Deocharus.

Artis amor.

Iacobus hic, hausto ueneno sub Valente obiit, Libanio rhetore autore: eo quod inquisisset, quis in imperio Valenti successurus esset?

ιαλέμω ψυχρότερον.) Ialemo frigidior. Prouerbiū. Ialemus Calliopes filius fuisse fertur, infelix (posthumus) neglectus & pupillus. pro lamentatione usurpatur.

Contumelia.

ιαμβίζω.) Sicut Iambus ex breui & longa constat: sic etiam contumelia parua de causa orta, fit maior. Homerus:

Exigua est primū mox sese attollit in auras.

Babylonia.

IAMBlichvs, seu iuli genere dicitur ortus. Scripsit ea quae Babylonia uocantur, continent autem Rhodinis & Simonidis amorem, libris xxxix. Agit & de Zobara eunuchō, Mesoptes formosissimae amatore.

Iamblichus alius, ex Chalcide Syriae philosophus, discipulus Porphyrij philosophi, Plotini auditoris. Fuit sub Constantino Imperatore, scripsit libros philosophicos diuersos.

Ianuarij pistoria.

IANVARIi simulacrū est quadriforme, ob quatuor anni cōuersiones. Alij fingunt eū dextra manu clauē gestantē, ut principiū tēporis, & apertionē anni, ac ianitorē. Alij in dextra eius numerū CCC, in laeva LXV tenentē, ut qui sit annus. Longinus Ianuariū, Aeonariū, per uim quasi aui patrem efficere studet.

Aeonarij.

IAPETVS, antiquus quidam gigas, pro delyro ponitur, Aristophanes: Neque acceptarum plagarum memor, ob aetatem, quae te ab infantia nutriit & educauit, Iapetum me uocabis.

ιασις.) Morbi alij curantur ad tēpus, ea curatio est *ἀρηξίς*: alij prorsus sanantur, quae est *ιασις*.

IASO, uxor aut filia * Philari.

IASON Menecratis F. Nysaensis à patre, à matre autem Rhodius, philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Rhodiae scholae Posidonij philosophi. Scripsit uitas * illustrium uirorū, & philosophorum successiones, & uitam * Graeciae lib. quatuor, secundum quosdā. Scripsit & de Rhodo.

Iason Arguius historicus, iunior Plutarcho Chæronēse, grāmaticus. Scripsit de Graecia lib. 4. eiusque antiquitates commemorat: & à tēporib. Medicis res gestas Alexādrī, usque ad Athenas ab Antipatro Cassandri patre captas, persequit.

Patria stirpium.

ιαρσοί.) Medici de aere, aibus & aquis scripserunt. Solent autem ex arrogantia patrias stirpium nominare: ueluti succū

Cyrenaicum, tithymallum Laconicum: ut nostra aetate, Rheum Ponticum, & Rheum barbarum.

ιαβει.) Neque indormit Littoribus ætūno senio confectus.

IACHEN, uir Aegyptius, Deo charus & ad multa utilis fuit, sub (Euene) Senyerege Aegyptiorum, amuletis & carminibus medens, in doloribus & morbis summus artifex: qui & pestilentiae grassationes repulerit, & sub Caniculae ortum aestium ardores mitigarit. Itaque sumptuosē est sepultus. Quod si quando publicus morbus inualescebat: ad fanum huius accedentes sacerdotes, & sacris ritē peractis, ex ara eius igne petito, & pyris in urbe incensis, ac foetidi aeris corruptricem illam luem tabefaciendo & superando, morbum (ō rem admirabilem) igni extinxerunt.

IBERES, nomen gentis, & Iberiario. Est & alia Iberia (Occidentalis) quae Hesperia & Hispania dicitur. Sub Magno Constantino baptizati sunt inferiores Indi & Iberes, & Armenij.

IBIS auis, serpentes deuorans.

IBYC⁹, seu Phytie, seu Polyzeli Messenij historiographi, seu Cerdatis F. * genere Rheginus. Vnde Samū uenit, cū ibi imperaret Polycrates tyrāni pater, Cræsi tēporibus, Olympiade 54. Fuit infans amator puerorū: & primus sambucam inuenit, quae genus est triangule citharæ. Libri eius sunt 7, Dorica lingua scripti. In solitudine cōprehensus à latronibus, uel grues (quae fortē fortuna superuolabant) ultrices fore dixit. Ac ipse quidem interfectus est. Pōst autem cum unus ex latronibus grues in urbe conspicatus, dixisset, Ecce Ibyci uindices: quidam eodito, uerba illa persecutus est, ut latro facinus confiteretur, & cum sociis poenas daret. Hinc prouerbiū factū *αι βυβου γέραναι*, Ibyci grues.

IGNATIVS diaconus, & uasorum custos magnae Constantinopolitane ecclesiae, metropolitanus Nicaeae, grammaticus: scripsit uitas Tarasij & Nicephori, sanctorum & beatorum patriarcharum: Epitymbios elegos, Epistolas, Iambos in Thomam (aduersarium.) Antartem, & alia multa.

ιδ' ἀφύη πύρ.) Vidit ignem aphyra. Prouerbiū de celeritate. *ἀμ' ἔπος, ἀμα δ' ἔργον*, dictum ac factum.

IDAEV⁹ antrum est in Creta, & Idæi dactyli.

IDAEV⁹

389 IDAEVS Rhodius, Lissi F. poeta he- roicus, uersu uersui inserto poesi in Ho- meri cōduplicauit. Scripsit & alia, Rho- dia ad uersuum 3000.

ιδίωτος.) Qui primo aspectu amare incipit.

IDA, Omnis mons syluosus, & an- trum Cretæ.

ιδίωτος.) Sudauit, ut prorsus intellexi.

ιδίωτος.) Propriū duplex est. Siue ut par- tis propriū: ut pedis esse propriū dicimus

ambulare. Nō enim quasi pes nō indige- ret totius, dicimus eius esse propriū am- bulare: indiget enim ei: sed q̄ partis hu- ius præter ceteras sit propriū. Aut quod non eget totius ad substantiā, siue ut sit: ut si quis dicat, tenacitatē in oleo cum a- qua cōfuso propriā esse olei, aut dulce- dinē in uino mulso propriā esse mellis.

nam talis proprium dicit non simplici- ter ut partem, sed ut id quod non eget totius ad substantiā. *neq; enim uino e- get mel ad dulcedinē constituendā, sed est à toto separabile: est enim ea in solo melle. Propriū hoc habent Celtiberi in pugna: ut cum pedites suos laborare uiderint, ex equis descendentes in aciē, e- quos ordine stantes relinquāt. extremis enim de loris equorū paruos clauos sus- pendent, eosq; studiose defigunt, itaq; parēre docent equos, & ordine stare, dū reuersi clauos reuellerint.

ιδίωτος.) Damasci⁹ de Isidoro: Omnium suæ ætatis, & indoctorū & philosopho- rū, maximè taciturnus, occultiq; animi fuit: sed in uirtutis incremēta & uitiorū diminutionē toto animo incubuit.

ιδίωτος.) canem omnis robustæ uena- tionis gnarum.

IDOMENEVS, scripsit historiam Sa- mothraciam.

IDRIEVS, Cariæ princeps fuit, He- catōni F. Mausoli frater, & Artemisiæ.

IEZABEL, Achaabi regis uxor, mu- liercula strenua & audax, eō impietatis & furoris delapsa est, ut tēplum etiā Ty- rio & Sidonio deo cōstrueret. Ipse quo- que Achaabus amentia & improbitate oēs suos maiores superauit. Sub his fuit Elias propheta, qui cum ab illis uexare- tur, in igneo curru est aliò translatus. Ie- zabelē uerò Iehu rex de turri proiectā, canibus deuorandam dedit.

ιδίωτος.) Gustata uictoria prorsus rerum potiri uoluerunt.

ιδίωτος.) Morbus sacer Lunæ ascri- bitur, ut eius effectrici.

κίρκος.)

κίρκος καταχών πάντως οὐ θέλει τύχης.

χειρὸς πεταθεῖς κίρκος, ἀρχισιν βλάβη.

Accipitribus prehensis, omnino eo quod uo- les potieris.

Manu elapsus accipiter, magistratibus nocet. ονειροκλήσις.

HIERAX unus fuit ex Amphipolitis legatis, Athenas missus, cū urbē & agrū Atheniensibus tradituri essent.

ιεραὸς ὁδός.) Via sacra est, qua mystæ ab urbe Eleusinem eunt.

ιεραλική.) Sacerdotium & philosophia non ab iisdē principiis oriūtur. Nā philo- sophia quidē ab una illa omnium causa; ad fundū & finē rerum pertinet, per me- dia tota genera diuina, & post deos præ- stantiora, & in tertio (quod aiunt) gradu (collocata: ἐν ἑδρῶν ἐστὶ τῶν περιεργημένων. Ne unum quidē) apparētia. Nihil enim unū est, ex iis quæ in uniuersū antè dicta sunt ab utriusque sectæ philosophis: ut facilis sit accommodatio iis, qui Græca uolunt cum Aegyptiacis coniungere. Sacerdo- tium uerò, cultura deorum, ab exornan- tibus causis incipit, & in ijs uersatur. * De immortalitate animorum & Aegy- ptij eodem modo philosophantur, & de infinitis apud Inferos rebus, locis om- nis generis, pro cuiusq; uirtute & uitio attributis: & de infinitis uitæ mutationi- bus, quasi animæ aliās in aliis corporib. aut generibus animalium aut stirpium degant. Aegyptij enim sunt primi huius philosophiæ autores, à quib. hæc omnia Pythagorici ad Græcos transtulerunt.

ιερείας, ἢ ἱμεραίας ἐνύπνιον.) Sacrificulæ uel Himerææ somniū. Nā Himeræa que- dam anus, fertur sibi uisa esse in cœlum duci: cumq; in Iouis penetralia peruenisset, conspexisse uirū rufum, cathena fer- rea uinctum sub Regis solio: ac quis es- set percunctatam, audisse, Alastorem esse Siciliæ. Ac somnium quidē est huius- modi. Aliquot autem annis post, cōspi- cata Dionysium tyrannide potitum, & somnium suum multis retulit, & hūc esse quem uidisset narrauit. Eam uerò Dio- nysius iratus interfecit.

HIEROBAAL dictus est Gedeon, q̄ Baalis ædem euertisset.

HIEROBOAM suspicatus, si populus adoratum Hierosolyma ascenderet, re- uersurum à defectione ad Dauidicam familiam, se relicto, aut interfecto: uitulos duos aureos cum pergulis, alterum Bethel, alterum in tribu Dania, ad fon-

Explicatio somnij.

Philosophia.

Sacerdotiū.

Aegyptij de immortalitate animorū.

μεταμύχισις.

Somnium de Dionysio Alastore Siciliæ.

Notus cultus firmandi regni ergo institutus.

tes parui Iordanis dedicatos, deos haberi iussit, qui maiores eorū ex Aegypto eduxissent: ibiq; adorari, per causam longi itineris Hierosolymis neglectis: & sacerdotes temerè delegit, Leuitis Hierosolyma relegatis. Festa uerò eadē instituit, quæ in tēplo agitabātur. Populus itaque pronus ad corruptelā, haud inuitus paruit Hieroboamo: q̄ Sicimis regiā edificauit, ibiq; degit, itēq; in urbe Phanael.

Sicima Phanael.

Lachem rex regis de labo haram.

Hieroboam alius rex Israelitarum annis XL, contumeliosus aduersus Deū, & periniquus, cultor simulacrorū, multorumq; absurdorum & peregrinorum operum autor, populum Israeliticum in infinita mala coniecit.

HIEROGLYPHICA scripsit Chæremom.

ιερογλυμματῆς.) Sacri scribæ apud Aegyptios, etiā futura uerè prædicere poterant. Quorū quidā regi prædicat, genitū iri tum quendā apud Israelitas, qui educatus Aegyptios afflictorus, Israelitas auturū esset, & uirtute oēs superaturus, & gloriā immortalem consecuturus: de Moyseloquēs. Euenes Aegypti rex fuit iustissimus: cuius uirtutē cum alia bona diuinitus comitata sunt, tum eius ætate lachen sacerdos extitit.

Prasagium de Moyseloquēs. Euenes.

Lachen.

HIEROCLES philosophus Alexandrinus, constās & magnificus, excellēti ingenio & facundia, pulcherrimorū nominū & uerborū copia in sui admirationē auditores rapiebat. Fuit & discipulus ei Theosebius, qui (si quisquā ali⁹ eorū, quos nos quidē nouimus) hominū animos introspiceret. Is aliquādo Hierocle inter narrandū dixisse aiebat: Socratis disputationes similes esse tesseri. erectas enim stare, utcūq; cecidissent. Hieroclis aut fortitudinem & generosum animū, calamitas eius demonstrauit. Nā Byzantiū profectus, offensis potentibus, ad tribunal ductus, & uerberibus casus, caua manu, manante sanguine excepto, asperfit iudicem, simul dicens: κύκλωψ τῆ πι οἶνον ἐπὶ φάγας ἀνδρόμεα κρέα: Cyclops bibe uinū, post carnes humanas deuoratas. Exilio autem mulctatus, & Alexandriam tandem reuersus: more suo cum discipulis philosophabatur. Excellentia ingenij eius declarāt ea quæ scripsit in aurea Pythagoræ carmina, & de prouidentia, & in alijs libris multis, in quib. uidetur ille uir, uita quidem excelsa, sed cognitione haud accurata. (τὴν μὲν ζωὴν ὑψηλόφρων, τὴν δὲ γνῶσιν οὐκ ἀκριβής.)

Theosebius. Socratis oratio tesseri similitudo. Hieroclis constantia in cruciatu.

Scripta.

HIEROMNEMONES dicebantur, qui ad Amphictyonicum conciliū singulis urbibus, quæ eius concilij ius habebant, mittebantur.

ιερόν ἢ συμβολή.) Res sacra consiliū. De iis qui consiliis pollent.

ιερός πόλεμος.) Duo sacra bella gesserunt Athenienses. unum aduersus Boeotios, oraculum Phocensibus erepturos, potitiq; uictoria, id Phocensibus restituerunt: alterum eadē de causa, cōtra Lacedæmonios.

HERO tyrānus, primus per se regnū Syracusanū, & sociorū principatū comparauit: cum nec opes nec autoritatem, nec quicquam aliud à fortuna paratum accepisset: atq; etiam neminem occidisset, neminem relegasset, nulli ciuū molestus fuisset: eodemq; modo conseruauit. Nam cum annos LIII regnasset, & patriæ pacem retinuit, & sibi principatū insidiarum expertem custodit: & cuiusuis excellentiæ comitem inuidiam effugit. Nam cum sæpius instituisset principatum deponere: publicè à ciuibus haud situs est. Et cum beneficentissimus, gloriæq; rerum omnium circumflueret: annos amplius XC uixit, omnibus & sensibus integris, & partibus corporis saluis. Quod ego signum non exiguum, ac maximum potius modestiæ & continentiæ esse arbitror.

HIERONYMVS tyrānus fuit, de cuius interitu historici quidā, & sequitia uerba cōplura fecerunt: ut nec Phalaris, nec Apollodorus, nec ullus alius tyrannus acerbior eo fuisse uideatur: cum tamen puer suscepto principatu, mēses nō amplius tres aut duodecim eo funct⁹, mortem obierit. Quo tēpore fieri sanè potuit, ut unus atq; alter excarnificatus, & quidā ex amicis & Syracusanis ceteris occisus fuerit. Insignè uerò fuisse illius iniquitatē, & singularē impietatē, nō est consentaneum. Ac moribus illū quidē admodum fuisse importunis & iniustus tradunt: sed cum nullo tamen superiorū tyrannorum est comparandus. Enim uerò qui res singulatim describunt, cum argumenta breuia & angusta susceperint, inopia rerū coacti, exaggerare mihi parua uidentur, & de rebus memoria indignis multa uerba fundere. Nonnulli etiam ex inopia iudicij in idē uitium incidunt. Quanto enim probabilis narrationis sermonē, libros explentem & amplificantem, Hieronymo prætermisso.

ad Hieronem & Gelonē transtulissent? Sic enim is & audiendi cupidis iucundior, & studiosis omnino utilior esset.

Hieronymus Cardianus, res temporibus Alexandri gestas descripsit. Cardia uerò, nomen urbis est Thraciæ Chersonesi.

IEPHTHAE Iudex Iudææ, Israellem de manibus Palæstinorum eripuit: uoto Deo facto, quod primum sibi occurrisset, id se immolaturum. Cum itaque filiam ob rem bene gestam saltantē uidisset, eam statim occidit. Quamobrem Iudæorum uirgines quaternis dieb. quorannam memoriam eius celebrarunt.

In frigidam se conijcit, balnea fenestratum hominum esse dicens.

Sophocles: Qui sagittas in magnos uiros dirigit, non aberrat. Sin uilē quempiam petat, nō persuadeat auditoribus. Diuites enim liuor incessit.

IEHV rex Samariæ, Iezabelē & Achabibi filios interfecit, ut ab Elia propheta dictū fuerat. Hic totius exercitus multitudinem cōgregata, callidē ac subdolē dixit: Achab⁹ quidē parū Baali inseruiit, Iehu autē multum illi seruiet. Nunc igitur oēs ad me uocate prophetas & sacerdotes Baalis: quia magnum sacrificium Baali faciam. Quisquis uerò abfuerit, nō uiuet. Iis igitur omnib. cōgregatis, & idoli æde cōpleta, coram edixit: Inquire nūquis Domini seruus interfit? nulloq; reperto, interfecit omnes, Baalēq; cremauit. Non tamen legem diuinā constantē tenuit.

Mercurius, Apollo, ad quem purgatio pestilentia refertur.

IESVS CHRISTVS ET DEVS NOSTER. Temporibus religiosissimi imperatoris Iustiniani, fuit homo quidā princeps Iudæorū, nomine Theodosius plurimis Christianis, & ipsi Imperatori notus. Iisdemq; temporibus Christian⁹ quidā, Philippus argentarius, Theodosij familiaris & syncerus amicus, hominem hortatus est quodam tempore, ut Christianus fieret, his uerbis aggressus: Curtandem, cum uir sapiens sis, & præconia legis & prophetarum de Domino Christo satis noris, ei nō credis, neq; sis Christianus? Persuasum enim de te habeo, te non ignarum eorum, quæ diuinis scripturis prodita sunt, de cōmunis nostri Domini Christi aduentū, recitate Christianismum. Propter igitur tuā animam conserua, credens in seruatorē

& Dominum nostrum IESVM Christū: ne in incredulitate perseuerans, æterno iudicio fias obnoxius. His Iudæus auditis Christianum laudauit, gratiisq; actis ad hunc illi modum respondit: Approbo tuum diuinum mei amorem, quod salutis animæ meæ studiosus, me Christianū efficere cōtendis. Itaq; tanquā corā Deo, occulta cordiū sciente & contemplante, absque dolo & simulatione, uerissimū sermonē habebō tecū. Ac aduenisse à lege & prophetis prædictum Christum, certus sum, & cōfiteor fidenter, ut

apud syncerū amicum meum, & ad mihi benefaciendum semper paratū. Ceterum humana quadam cogitatione uictus, non fio Christianus. Nunc enim, dum Iudæus sum, princeps sum Iudæorum, magnōq; honore & multis muneribus afficior, & omnib. rerum ad degendam uitā necessariarū copijs circūfluō.

Quod si Ecclesiæ catholicæ patriarcha fierē, aut magistratus atq; honores amplissimos à uobis cōsequerer: non tantā opinor obseruantia colerem. Ne igitur uitæ huius uoluptatib. excidā, uitam (non rectē sanē) futuram despicio. Ut autē rationes meas charitati tuæ ueras probem: credo tibi mysteriū, quod est apud nos

Hebræos occultū: ex quo certō scimus, Christū, qui à uobis Christianis adoratur, eū esse, qui à lege & prophetis est prædictus. Est autem mysterij hæc ratio. Antiquis temporibus, cū Hierosolymitanum templum conderetur, consuetudo apud Iudæos fuit, totidem sacerdotes, quot sunt nostrates literæ, id est **XXII**, in templo constitui. Hinc etiā diuinitus inspirata uolumina **XXII** numeramus.

Codex igitur repositus erat in templo, in quo uniuscuiusq; **XXII** sacerdotum appellatio, & nomē patris eius & matris describebatur. Vno autē ex eis defuncto, reliqui in templo cōueniebāt: cōmuniq; suffragio in eius locū surrogabant alium, quod is numerus cōpleretur. Addebatur etiam in codice, quo die ille sacerdos obijisset? quo patre, qua matre natus? & quis in eius locū successisset? quo patre, qua matre natus? Hoc more apud gentē Iudaicā durante, accidit, ut iis temporibus unus ē **XXII** sacerdotib. more retur, priusquā cœpisset Iesus sese patefacere, & docere homines, ut in se crederēt. Cōueniunt sacerdotes reliqui, ut in defuncti locū designēt alium. Cum autem quilibet aliquem, qui eo munere dignus

*Falsa gloria
la choragiū
anteponere
se ueritati
eterna salutē
fatetur Iudæus,
surenter
ne, an fallaciter?*

*Epicureus ergo
es, aut Sadducæus.*

*Officium Iudæi
occultum.*

*Nomenclatura
XXII sacerdotum.*

Perfecta &
doctrina &
uirtus sacero-
dotum requi-
sit.

Sacerdotij unius
de Iosepho Christo
suffragium.

NB.

Tribus Iudai-
ca & Leuiti-
ca permixta.

In more qd po-
situm fuit quod
Iudaeos.

gnus uideretur, designaret: ceteri eū, ut non omnib. sacerdotij uirtutib. præditū, improbabant. Quamuis enim prudens esset, & uita moribusq; probatis: tamen si legem & prophetas minus calleret, ineptus sacerdotio iudicabatur. Ad hunc itaq; modum sacerdotibus multis designatis, & omnib. improbatis: unus quidā sacerdos surgit, & in medio stans, ait ceteris: Ecce multi à uobis nominati, incepti ad sacerdotiū sunt inuenti. Ferte igitur & me, de quodam homine dicentē, in demortui locum surrogando. Neminem enim uestrū sententiam meā improbatum arbitror. Potestate autem à reliquis data: Uolo, inquit, in defuncti locum sacerdotem fieri I E S V M Iosephi fabri F. qui etsi aetate adolescens, eloquentia tamē & uita & moribus est ornatus. Atq; existimo neminem unquā mortaliū esse uisum uel sermone uel uita & morib. talem, qualis ille est: idque uobis opinor omnibus, Hierosolymis habitantibus, esse notū, & extra cōtrouersia. Hac oratione ceteri sacerdotes audita, uirū probarunt, & decretū sciuerūt: I E S V M in sacerdotij ratione, omnibus esse præferendum dicentes. Quidam tamen dicebant, eum nō esse ex tribu Leui, sed ex tribu Iuda: tum Iosephi esse filium existimantes (sic enim apud Iudaeos uocabatur) Iosephum uerò è tribu Iuda, nō è tribu Leui oriundum esse, testabantur oēs: eaq; de causa, quòd è tribu Leuitica nō esse uideretur, sacerdotem fieri uetabāt. Sacerdos autem qui eū nominarat, respondit, mistum eius esse genus. Olim enim, antiquis aetatibus, permixtas fuisse duas illas tribus, atq; inde Iosephi genus ortū. Quo reliqui sacerdotes audito, decretum cōprobarunt: cōmuniq; cōsilio toti cœtui sacerdotum uisum est, pro defuncto sacerdote I E S V M constituere. Quia uerò mos tenebat, ut non modò nomē designati sacerdotis in codicē referretur, sed & patris & matris eius: dixerē quidā eorū, oportere prius uocari parentes eius, eorumq; nomina ex ipsis cognoscenda: petendā & assensionē eorū, sit ne ipsorū fili⁹, is qui sacerdos designatur? Placuit & hoc omnibus. Is autē qui antè, I E S V M sacerdotē designarat, dixit: Iosephū patrē I E S V obuisse, solamq; matrē eius superesse. Itaq; oēs censuerūt matrem eius in concilium esse uocandam: ex eaque cognoscēdum, an mater sit I E S V: & an eum ipsa pepererit? & no-

men mariti eius audiendum, ex quo genuerit I E S V M. Quare ab omnibus probata, uocarunt matrē I E S V, ad eamq; dixerunt: Quia sacerdos ille obiit, filius istius & istius, nosq; in illius surrogare locum filium tuum I E S V M uolumus: & moris est, nomen & patris & matris describi: dic age nobis, Est ne I E S V S filius tuus? tuq; eum peperisti? Maria his auditis, sacerdotib. respondit: Filium meum esse I E S V M, cōfiteor. ego enim eum peperī: ac testimonium mihi perhibent & uiri & mulieres superstites, qui me illum pariente adfuerunt. Sed eū patrē in terra non habere, argumētis arbitrari uestro ex me exquirite. Nam dum uirgo in Galilæa degerem: angelus Dei, me uigilante, non dormiente, conclaue in quo erā, ingressus, mihi lætum nuncium attulit, me è Spiritu sancto parituram esse filiū, cui nomen I E S V me facere iussit. Virgo igitur, cum essem, & uisionem hanc uidissem, concepi & peperī I E S V M: mansi que uirgo in hunc usque diem, etiā posteaquam peperī. His sacerdotes auditis, fideles obstetrices accersuerunt, eisque mandarunt, ut accuratè perquirerent & explorarēt, an adhuc uerè uirgo esset Maria: Illæ uerò ipsis rebus certè doctæ, uirginem eam esse affirmarunt. Aduenerunt etiam mulieres adhuc superstites, quæ parientē illam uiderāt, testificantes, filium eius esse I E S V M. Sacerdotes autē oratione Mariæ, & testii partus eius obstupescēti, Mariæ dixerūt: Dic nobis apertè & fidenter, ut ex ore tuo audiamus (τιν ἐστὶ καὶ τίν ἐστις.) cuius sit, & cuius filius sit, ut ita eum inscribamus. Quos enim nobis dixeris parentes eius: eos nos, & non alios inscribemus. Tum illa respondit: Verè ego illum peperī, patrem eius in terra nesciens: sed audiui ex angelo, Dei filium eum esse. Filius igitur meus est, quæ Maria uocor: & filius Dei: & coniugij expertis uirgo ego sum. His sacerdotes auditis & codice prolato, ita subscripserunt: Hac die sacerdos ille obiit, filius huius & illius: & factus est pro eo communi suffragio nostrū omnium, sacerdos I E S V S, filius Dei uiuentis, & Mariæ uirginis. Hic cōdex studio principum apud Iudaeos uirorum, è templo Hierosolymitano eroptus est, quo tēpore id unā cum urbe captum fuit, ac Tiberiade repositū: ac mysterium hoc perpaucis, & fidelib. nostræ gentis, notum est: eo que mihi etiam, ut prin-

principi & doctore nostrae gentis, patefactum. Neque enim ex lege tantum & prophetis certum est, Christum, qui a vobis Christianis adoratur, ipsum esse filium Dei uiuentis, ob salutem mundi profectum in terram: sed & ex descriptione, quae etiam nunc asseruatur usque ad hodiernum diem, & reposita est Tiberiade. Quae cum Christianus a Iudaeo audiisset, diuino studio commotus, illi dixit: se statim & euestigio dicta illius relaturum fidei & pio Imperatori, ut Tiberiadem mitteret, & codicem, de quo is loqueretur, ad Iudaeorum incredulitatem coarguendam, promulgaret. At Iudaeus Christiano: Cur inquit, animam tuam scelere obstringes, istis ad Imperatorem referendis: cum tamen uoti compos non sis futurus? Nam si quid istorum factum fuerit, magnum bellum conflagrabitur: sequentur caedes: Iudaei, cum se opprimi uiderint, locum in quo repositus est codex, incendunt: frustra laborabimus, uotorum compotes non futuri: & id tantum effecturi, ut sanguis effundatur. Haec enim ut sincero amico, charitati tuae aperui, ut tibi persuaderem, me Christianismum non ex ignorantia, sed ex ambitione recusare. His Christianus a Iudaeo auditis, ueraque ratus dicta eius: fidei quidem Imperatori sermonem illum non retulit: ne diuino studio fidelis ille & magnus Imperator incitaret, re infecta, tragoedias moueret. Sed multis notis & amicis eum sermonem exposuit: quae nos, cum ab ijs qui ex ipso argentario audierant, accepissemus, non paruum studium adhibuimus, ut uerere ne illa Iudaeus an secus dixisset, cognosceremus. Itaque Iosephum (qui excidium Hierosolymorum descripsit, cuius mentionem crebram facit in Ecclesiastica historia Eusebius Pamphili) aperte dicere cognouimus, in excidij Commentarijs, lectum in templo cum sacerdotibus sacrificasse. Quod cum a Iosepho dictum reperissemus, uiro antiquo, & Apostolorum temporibus uicino: operam dedimus, ut is sermo etiam a diuinis Scripturis comprobaretur. Proinde in D. Lucae Euangelio reperimus, IESVM ingressum esse synagogam Iudaeorum: traditoque libro, Esaiam prophetam legisse, dicentem: Spiritus Domini super me, qua gratia unxit me: ad laetum nuncium pauperibus afferendum, misit me. Quapropter cum animo reputauimus, nisi munus aliquod sacerdotale Christi IESVS apud Iudaeos

tenuisset, non futurum fuisse, ut liber illi daretur, quae audiente populo recitaret. Neque enim apud nos Christianos in Ecclesia cuiquam licet sacrarum literarum libros legere populo, nisi in sacerdotes cooptato. Quare cum ex Iosephi scriptis, tum ex euangelistae Lucae narratione cognouimus, Iudaeum Theodosium, ea quae supra commemorata sunt, Philippo argentario non commixisse: sed uerere, ut sincero amico, mysterium apud Iudaeos celatum, communicasse. *θεσια.* Neque enim obscure *Α Ιουε directi nouit momenta iuris.* *Ιθροσ.* Ithoros, prouerbiale nomen de ijs qui adhortantur. *Ιθυφάλλοι.* Ithyphalli: inspectores Bacchi, phallum sequentes, muliebri ueste induti. Phallus autem dicitur, inguen intantum. Sic & poemata dicuntur, quae phallos erecto cum tripudio canuntur. *Ικανός ο θεός.* Deus satis habet uirium. *Ικαριεύς.* Icarientes, municipium Atticum Aegeiae tribus. *Ικετηρία.* Supplices, oliuae ramum coronatum uel manibus tenebant, uel alibi deponabant. *Ικετω.* Patibulo Iudaei Seruatore affixerunt. Cenotaphijs tabulas addere solebant. Vulgare & usitatum apud Atticos indicium, eorum qui per calamitatem essent mortui, nec Athenis sepulti. *ιδ' εν τω βαλλει.* Ne prope quidem attingit: id est, multum aberrat. *Ικτερια.* Morbo regio laborantibus quiuis humor uidetur esse amarus, eo quod humor circa linguam eo sapore est imbutus: quo primum gustato, illa cibum & potum non percipit. Quae autem possit, si amarus est humor circa linguam, an non melle oblato minus amarus uideri debeat, dulcedine admista immoderatum amarorem castigante? Nunc dulci oblato, magis amarorem sentit. Caterum quae ante id sensus quiescit, humorem linguae uicinum non percipit. Nam * si nulla re oblata moueatur, magis sentiet amarorem. Ut igitur humida lingua praeditus, minus sentit: sic &, qui est nimis sicca. Oportet enim pati aliquid sensus instrumentum a gustabili humido. Nimis uero siccum minus afficitur ab humido, & tardius: idque demonstrant coria diu siccata, quae ab humore non afficiuntur. *ικτερος.* Morbus arquatus, regius, siue aurugo, qui morbus a bile nascitur: quo laborantes colorem auri praese ferunt, oculis etiam instar miluorum pallidis

Iurissprudentia.

Tabula cenotaphiorum.

Mel amarum icterico.

Lingua sicca, humida.

Coria.

& nigris redditis. Dicunt morbum esse, qui ex iracundia nascatur. Sanantur aut, si charadrium auem, id est rupicem uel hiaticolam inspexerint.

Charadrius morbi regij remedium. *Μιλύριος.* Miluus, auis rapax, uere apprens. unde prouerbiū *περὶ κλυιδείδου κίτιν*, procumbere ante miluum: id quod pauperes facere præ gaudio solent, hyme liberati, eum tanquã regē adorātes.

Ἰλάριος. Hilarius Antiochenus, Syrus, princeps senatus, natura bonus, discendi cupidus, atq; etiam acutus in sermonibus, libris omnis generis instructissimus, in philosophicis tamen disputationibus parum eruditus. Nã cum Reipublicæ suæ muneribus fungi cogeret, o cium philosophandi non habebat. In adolescentia quoq; ad modestiam non facile perducipoterat: q̄ res & ipsa multum eum ab elegantiore uita retrahebat. Sedenim Fortuna sapientio rem illū reddidit, & tempus, simul etiã ætatis incontinentia exolefcere. Domestica enim infelicitas, ac potius felicitas, ei obtigit.

Adultera uxor. Nam uxor eius in adulterio cum familiari quodam est deprehensa. Fuit aut corruptor ille Moschus orator: qui pro beneuolentia & familiaritate malam Hilario gratiã retulit, stupranda coniuge. Ille uerò calamitate illa nihil perturbatus, rem fecit uiro forti & prudenti dignam. Cum enim illum deprehendisset: & uxore homini cessit, & suo loco, ut ille secundum legem senator esset. Ipse uerò (nec enim liberos ex uxore susceperat) patria relicta, se ad philosophicam uitam contulit, in Cariã & Lydiam profectus. Athenas autem cum uenisset, Proclum in philosophia uoluit audire. Qui cum eius luxum non ferret, quem cum concubinis aduenisse audisset, & solita adhuc intemperantia: digressus Athenis Hilarius, aliã philosophiæ rationem est secutus, Proclea sibi accommodatiorem.

Proclus hominem luxuriosum reiecit.

Diuinitus afflatus. HILARIUS Phryx, sub Iouiano Romanorum Imperatore, non ille quidem doctrina celebris, sed is cui Deus futurorum præscientiã impertiri uideretur. Vates igitur optimus fuit.

Ἰλαρός. Appianus: Cũ festiuo clamore & applausu illum deducebant, & bono animo esse iuebant. Hilaritas animi eum maximè decebat. Urbem hilari uultu respicientes, mortem se alacres expectare dicebant.

Ἰλήχθης. Propitius esto Bacche: tuam choream neglexi.

Ἰλιάς κακῶν. Ilias malorum. De magnis malis.

Ἰλιγγῶν. uertigine laborare. Cum torsio circa cor contingit, consequuntur tenebræ.

ILIVM, Phrygiæ urbs. Cum res Argonautarum gesta sunt, in Græcia quidam Erythræa Sibylla uaticinata est: in Phrygia uerò Tros, Ili & Ganymedis pater, regnauit. Is Troiam suo, Iliū filij nomine cōdidit: & urbibus repletis, omnium locorum principes, in dedicatione illarum, cōuocauit: excepto Tantalio Thracæ rege. Aliquãto post, Ganymedem filium unicè charum misit, qui Europeo Ioui, grati animi ergò, uictimas & dona offerret, adiunctis illi L. uiris. Ratus itaq; Tantalus eum explorandi regni sui causa adesse: adolescentem, priusquam ad templum peruenisset, cepit: causaq; cognita, curauit. Is uerò paulisper ibi uersatus, ex morbo decessit. Tantalus autem tristis, eum in loculo condidit: eiusq; comites ad patrē remisit, filij obitum nunciaturos. Poetæ uerò raptum esse à Ioue Ganymedem finxerunt, sub aquila specie: celerem eius interitum significātes.

ILLVS, fuit magus Zenonis.

ILLYRII, Barbari uel Thracæses, uel * Persici. Stephanus. Illyria, regio prope Pangæum ab Illyrio, Cadmonis filii. Incolæ dicuntur Illyrij, Illyrici. Regio, Illyris, Illyrias, illyrium.

HIMERIUS, Aminia oratoris Prusiadis Bithyniæ filius, sub Iuliano imperatore, Proæresij Athenis æmulus, in senectute orbatus oculis. Scripsit declamationes.

Ἰμερόεντα. Ipsa tibi Cytherea amabile ab uberibus Cestum dedit habendum.

Ἰμείρω. Desiderare uitam, & uiuendi esse cupidum, maximæ ignauia signum est, & improbitatis.

Ἰμητόν. Abari se ad Danubium flumē contulerunt.

Ἰνα. Arrianus: Quo loco maximè oppugnari mœnia posse uidebantur, castra metatus est.

Ἰνα μὴ Φάγη σκόροδα, μηδὲ κνάμυς. Ut neq; allia, neq; fabas edat: id est, ut neq; iudicet, neq; bellum gerat. Allium enim in bellum ferebant: iudices uerò fabas arrodebant, ne obdormiscent.

INDACVS sub Leone, Marciani successore, floruit, homo audacissimus, & pedibus ualētissimus, læua manu robustior, celeritate præstans. Fuit enim Eulichide

401
 chide & Affopo, & Chryfomazo & E-
 chione, & fi quis alius celeritate pedum
 celebratur, uelocior. In eundo conspi-
 ciebatur, & rursus euanescebat, fulguris
 instar, per præcipitia, nõ currenti magis
 quàm uolati similis. Quã enim uiam ho-
 mo equis mutatis uno die cõficere non
 poterat, eã hũc suis pedibus absq; dolo-
 re percurrere afferebant. Nam à castello
 Chereo uno die Antiochiã pueniebat,
 & postridiẽ in idẽ castellũ reuertebatur:
 ex eoq; denuò, quietẽ nõ desiderãs, uno
 die Neapolim Isauriã proficiscebatur.

* INGRVSIA, apud Romanos ci-
 bus, qui infirmis datur, nec uitam, nec
 mortem conferens.

INDI, gens barbara, cuius in bello sin-
 guli milleni equites uexilla habebãt: dra-
 conem in pertica extentum, argẽteo ca-
 pite, dentibus exercitis, rictu minitabũdo.
 Reliquum corpus serico erat contextũ,
 latitudine & profunditate & coloris ua-
 rietate uerum draconẽ referens. Id uexil-
 lum eques qui gestat, pertica in aerẽ ela-
 ta, impetu cõcitat equum: spiritus autẽ,
 uti par est, ui impulsus, in id incidit, & re-
 cessib. caui texti insinuat, nec se ob firmi-
 tatem explicare ualẽs, in aere fluctuat, &
 uariũ illud textũ extollẽs, oẽs cõuersio-
 nes draconis ueri se mouentis exprimit.

Indi neq; corporibus, neq; pecunijs,
 regi aduersus Romanos præstõ fuerunt.
 Religio em̃ illis est, oppugnare eos qui-
 bus iniuria fit.

(*Ἰσθῆος*.) Aristophanes: At istorum for-
 tasse breui nobis pœnas dabis: ut noris
 quales sint mores uirorum iracundorũ
 & iustorum, & nasturtia tuentium: id est,
 toruo uultu aspicientium.

(*Ἰνίου*.) Inium, occiput, à cerebri basi ad
 lateros neruos, qui robur nostrum conti-
 nere uidentur.

(*Ἰνῶν ἀγῶν*.) Dolores Inonis. Hæc duos
 habuit filios, Learchum & Melicertam,
 qui sagittis ab Athamante patre confixi
 sunt. Post, dicta est Leucothea dea.

IXION Iunonem adamauit. quo ex
 illa intellecto Iupiter, ut rem cognosce-
 ret, nubẽ Iunoni similem illi obijcit. Cũ
 qua ille cum coisset, Iupiter iratus, rotã
 illum distentum affixit, subinde agitãtã,
 & in orbem redeunti.

IVBA, Libyã & Maurusiã rex, quem
 Romani captũ & flagris cæsũ, in trium-
 pho duxerunt: nõ tamen occiderunt, ob
 eruditionem. Fuit sub Augusto Cæsare:
 & Cleopatrá filiã Selenen, id est Lunã,

quam è C. Cæsare natã adoptarat, uxore
 duxit. Scripsit multa. Eodẽ tempore Di-
 dymus etiã Chalcenteros, ab æneis inte-
 stinis propter indefessũ studiũ dictus,
 qui multa contra eum scripsit, floruit.

IOBATES, Sthenobœa pater, ad quẽ
 Prætus literas de Bellerophonte inter-
 ficiendo dedit.

IOVIANVS, imperator Romanorũ
 orthodoxus, magna cura & solitudine
 complexus est ecclesias, & exulãtes epi-
 scopos reuocauit: & ad D. Athanasium mi-
 sit, ut syncerã fidei certitudinem scripto
 sibi declararet. isq; illi misit epistolã re-
 ctis sententijs refertã. Imperauit post lu-
 lianum. qui cũ optionem dedisset militi-
 bus, ut aut sacrificarẽt, aut exautoraren-
 tur: hic zonã deponere maluit. Nisibin

Athanasius.

perfectus, urbẽ populosã, ac duos men-
 ses ibi cõmoratus, quicquid pecuniã ha-
 buit, cõsumpsit: incolas nullo benigno
 sermone aut beneficio psecutus, homo
 nõ suapte uirtute, sed ppter paternã glo-
 riam ad tãtum fastigiũ euectus. Fuit etẽ-
 nim nõ quidem prorsus infirmo corpo-
 re, nec bellicarum rerũ rudis, sed rudis &
 expers doctrinã: etiã quod habebat in-
 genij, p ignauã obscurabat, ac delebat.

Zonã de-
 ponere.
 Nisibis.

Hic post Iulianũ, ut dictũ est, imperio Ro-
 manorũ potitus, omnibus rebus despe-
 ctis, dignitate, quam cõsecutus erat, frui
 studebat. atq; è Perside fugiens, in fines
 Romanorum, ad ostentandã fortunã
 suã, properabat: ac Nisibin urbem Ro-
 manã olim ditionis, Persis dedit. Deri-
 debatur igitur cãtilenis & uersibus aliõ
 detortis, & famosis libellis, ob Nisibidis
 prodicionem. Idem Iouianus ab uxore
 sua incitatus, ædem elegantissimã ab

Ignauia &
 luxuria.

Adriano imperatore ad cõsecrationem
 Traiani patris conditam, & à Iuliano bi-
 bliothecam designatã * eunuchõ cui-
 dam Theophilo, cũ omnibus libris cre-
 mauit, ipsis concubinis cum risu pyram
 incendẽtib. Antiocheni autem Impe-
 ratori irati, famosos libellos partim hu-
 mi abijciebant, ut quiuis tolleret, ac le-
 geret: partim parietibus affigebant. Erãt
 autem huiusmodi:

Bibliotheca
 crematio.

*Venisti è bello: utinam ibi perisses. &
 Dyssari; forma præstãtissime: & reliqua. &
 Nisi ego te captum, & caris uestibus exutum,
 Lana & tunica, quæq; pudenda obtegunt,
 Ipsum plorantem in Persas remisero.*

Paquilli in
 Iouianum.

Anus autem quãdam, pulchritudi-
 nem & magnitudinem eius conspicata,
 cum amentẽ esse didicisset: Quanta, in-
 quit,

Dieteria.

quit, est longitudo & profunditas, tanta est stulticia. Et alius quidam homo priuatus, magna uoce in circo equestri clamare ausus, risum præbuit omnibus, cum inania quædam & (ætati suæ indecora) frigida de statura illius dixisset. Ac grauius

Salustius.

aliquid commissum esset: ni Salustius quidam seditionem compescuisset. Iouianus uerò hyeme Ciliciam & Galatiã petens, Dadastanis obiit, fungo uenenato deurato. In principatu autem humanum & liberalem se præbuit. Sub Iouiano fuit

Acacius.

Acacius, Cæsareæ Palæstinæ episcopus: qui libellum de orthodoxa fide scripsit, synodum Nicænam comprobans.

IOVII & Herculij, nomina sunt legionum, ab Ioue & Hercule dictarum.

IO THOR, socer Moysis.

IO LAVS, siue Atticè Ioleos, heros quidam, qui Athenis colitur.

IONIVM pelagus, quod nunc Adria, & Ionius sinus.

IODANES fluuius, ex eo dictus, quod duo flumina commisceantur, Ior & Danes.

Affentatio inepta.

IO RTVS, cum nihil ex se promere portentosum posset, facto silentio: Annon illud, inquit, chari compotores, cogitatis, rotundam esse mensam, & exquisitè orbiculatam? Ob eam igitur insignè assentationem: magnus, uti par est, ortus est risus. Angularis enim fuit, & non rotunda Mecœnatis mensa. Plutarchus.

Athena.

ἰοστὸ Φαυοί.) Splendidæ & amœnæ Athenæ. Pindarus.

ἰόρτη.) Diana, tua uoluntate & nuptiæ simul, & liberi contingant, Lycomedei filia, ludo talorum gaudenti.

IUVENALIS, poeta Romanus, sub Domitiano Romanorum impatore fuit: qui cum saltatore Prasinæ partis Paride gauderet, eaquæ de re & à Senatu & à Iuuenale malè audiret: Iuuenalem Pentapolim in Africa relegauit, saltatorem uerò locupletatum Antiochiam misit: qui ibi domo & balneo ædificato, mortuus est.

Aureum asini caput.

IUDAS, & Iudæi. Democritus historicus scribit, Iudæos aureum asini caput adorare: & tertio quoque anno hospitem captum illi immolare, carnibus minutatim incisis eum interficientes.

IUDITH.

IUDITH Hebræa, sub Xerxe Persarum rege fuit. Cum Aethiopum reges Persis arma inferrent, & rex expeditionem contra illos suscepisset, Iudæi ad defectionem spectabant: eoquæ contempto, Hierosolyma reuertebatur. Ille uerò uictis Aethiopibus, Iudæis bellum infert, Holopher-

ne duce. Quo Hierosolyma oppugnante, mulier quædam nomine Iudith, amputati simulato, noctu caput ei dormienti amputat: eoquæ in mœnibus de trabe suspensio, in fugam conijcit Persas. Sic obfidione soluta, Iudæi metu liberati sunt. Iudæorum uerò sacerdos Neemias, qui gratia ualere apud regem, ab eo impetrat, ut pacem cum illis faciat, & eos instaurare Hierosolyma patiat, & eos in pace eorum. Iulius autem Africanus Nabuchodonosoræ Cambysis, Cyri filij, & aut archiducem, ab ea interfectum esse tradit: quæ quidam omnes manubias consecrauerit Deo: domumquæ reuersa, executioni uirtutis dedita, anno ætatis clausit defuncta.

IUTHVNGI, nomē gentis. Traiecerunt Istrum, transitu à Iuthungis, odio Romanorum, ultrò dato.

IULIANVS, Chaldaeus philosophus, pater Iuliani, cognomēto Theurgi. Scripsit de dæmonibus lib. 4. Est autem hominum custodia (περὸς ἐκείνων μὲρον) ad unamquæque partem, qualia sunt Telesurgica: id est, sacra seu Initia Chaldaica.

Iulianus superioris F. fuit sub M. Antonino imperatore. Scripsit & ipse uersibus oracula, Theurgica, Initiatoria, & alia huius disciplinæ arcana. Hinc tradit quidam Romanis aliquando sitis laborantibus effecisse, ut subito cogerentur nubes caliginosæ, & imbrem ingentem effunderent, cum tonitribus & fulguribus crebris: idquæ sapientia quadam effecisse Iulianum. Alij, Arnuphim Aegyptium hoc miraculum edidisse tradunt.

Iulianus Domni F. Cæsariensis Cappadox, sophistes, æqualis Callinici sophistæ, sub Constantino imperatore.

Iulianus Halicarnassæus, malam Senecæ opinionem confirmare uoluit, in corruptibile Christi Dei corpus esse asserens (ob ipsam scilicet in utero diuinitatis unionem & corporis) ipsius scilicet in utero Deitatis unionis & corporis, etiã ante Christi è mortuis resurrectionem. unde concludatur, non a cione aliqua Iudæos excarnificasse, & occidisse Christum.

Quæ opinio, ut claudicans & infirma, antiquis diuinis patrib. explosa fuerat. Tum autem Iulianus, siue senili delirio, siue insigni Christi studio, à uera & erroris experte sententiã excidit, siue alterius cuiusdam instinctu. Nam & hoc susurratur, ciuitatis cuiusdam sacerdotem Iuliano pessimè huius opinionis autorem fuisse.

405
fuisse. Eam igitur de Christo *sententiā,
tanquam ueram diuulgaturus erat: eoq;
Marinum Carris Syriae urbe oriundum
in Oriētem (misisset) misit, ut dogma id
confirmaret: nisi paulo post è rebus hu-
manis exemptus fuisset. Iulianus hic pra-
uæ Seueri opinionis patronus fuit uehe-
mentissimus. Nam cū Seuerus diceret,
una præditum esse natura Christū, & dif-
ferentiā in Christo nō admitteret: Iulia-
nus & unā secundū Seuerum assererat
naturam, & differentiam tollebat.

Iulianus Parabata & apostata, id est
perduellis, siue transgressor & desertor,
Romanorū imperator, Constantini ma-
gni Imperatoris nepos ex fratre Dalma-
ta, & matre Galla: scripsit de Cæsaribus
seu imperatoribus Romanorū, ab Au-
gusto exorsus. Aliū librū de tribus figu-
ris: & quæ Saturnalia uocantur: Misopo-

gonem, id est Osorem barbē, seu Antio-
chicum: unde mala sint secundū indo-
ctos. Ad canem, seu Cynicum Heraclitū,
quo pacto secta Cynica tractāda sit? Epi-
stolas omnis generis, & alia. De Empe-
dotimo in Saturnalibus sic scribit Para-
bata: Nos Empedotimo & Pythagoræ,

& ceteris quæ inde accepta Ponticus Hera-
clides tradidit, * & paulo antè: Inclytus
nobis uisus est, & hierophantes Iambli-
chus: * Ad Iulianum multæ causæ defe-

rebantur, cum homines affatim fruere-
ntur æquitate iudicis. Neq; enim dilatio-
nes erant earum, quæ lege sancitam è re-
ceptis scriptis haberent iniquitatem, &
hominibus iniustus alienaq; detinētibus
auxiliarentur. Sed aut statim equitas na-
ture cōsentanea demonstranda erat: aut
mora & procrastinatio suspecta habeba-

tur. Grauis igitur & molestus erat, atq; 40
ob hæc natio improborum & iniustorū
* excitabatur. Neq; enim iniuste agere,
neq; cælare iniurias licebat. Ac faciles
ad eum aditus, infestiorē etiam eum
reddebant improbis. Nam quia sæpe in-
publicū, propter sacra & uicimas pro-

hibat, naturaq; mitis erat in omni con-
gressu: nemini colloquium negabatur.
Ac ille quidem maledicta & iras impro-
borum dissimulabat, minimeq; curabat. 50
* De obitu Iuliani Parabata & impij, o-
raculum huiusmodi extabat:

*Sed quando sceptris tuis Persicū sanguinem,
Vsq; ad Seleuciam agitant gladijs domueris,
Tum sanè te ad Olympum ducet igni fulgens*

*currus
Cum procellis permistum in uertiginibus,*

*Abiecta mortalium (morum) membrorum
arum nosa molestia.*

*Venies autē in atherij luminis paternā aulā:
Vnde cum aberrasses, humanum in corpus
uenisti.*

Extat & oraculum ei datum, cum iu-
xta Ctesiphontem uersaretur:

*Terrigenarum quondam genus delenuit con-
silio pollens Iupiter,*

10 *Inimicissimū beatis Olympias ædes tenētibus.
Romanorū Imperator Iulianus Deo similis,
Pugnans Persarum urbes & mænia longa,
Comminus pugnantium deuastauit igni, ua-
lidoq; ferro,*

*Asidueq; domuit & urbes & gentes multas.
Quin & occidentaliū uirorū, Alamanico solo
Prelijs crebris capto, uastauit arua.*

Iulianus Cōsul empto imperio, statim
suscepto principatu luxui & crapulæ ua-
cabat: Reipublice uerò curationē segni-
ter attingebat, uoluptatib. deditus. Con-
stabat & milites ab eo esse deceptos. ne-
que em̄ de suo tantū numorū habebat,
& publici thesauri à Cōmodo erant ex-
hausti. Qua de causa milites indignaban-
tur, & populus in theatro eū cōtēnebat.

IVLIA AVGVSTA, Seueri Impera-
toris uxor, à Plautiano multis & atroci-
bus affecta est iniurijs. Prorsus enim eā
oderat, & ad Seuerum criminabatur: &
inquisitiones contra eam, & quæstiones
de nobilibus matrōis instituebat. Qua-
propter illa philosophari cœpit, & uiro-
rum sapientum uti familiaritate.

*ἰσλος.) Epigramma:
Tēpestiuè efflorescētes sub tēporib. lanugines
Detonsas, malarum uirilium nuncias,
Phæbo dedicauit Lycon primum munus.*

IVNIVS, uir equestris ordinis, * ob
gulā tribus diuitibus familiaris, cogno-
mento Cœliodæmon & Tagenornitho-
theras, quasi Vētrideum & Sartaginau-
cupem dicas. **

IVSTINIANVS, condita sancta So-
phia, repurgauit aulā, & marmorib. exor-
nauit, cū prius Augustale esset: & statuā
suā equestrē in columna posuit, quæ læ-
ua globū tenet, cruce in eo defixa: quæ
significaret, eū ob fidē in crucē, terræ do-
minū factū. Globus enim is terra est, ob
rotundā eius figurā. Fides autē est crux,
ob incarnatū Deum illi affixum. Dextrā
porrigit uersus Orientē, seditionē Per-
sarum significās: & extensione ac repul-
siōe manus clamitās, ne Romanas pro-
uincias ingrediantur: State, nec progre-
dimini. neq; enim id uobis expediet.

Iusti-

*Ignauus.
Luxurio-
sus.*

Perfidus.

*philosō-
pha.*

*Imaginē si-
gnificatio.*

Magistratus improbi.

Iustinianus Rhinotmetus, id est praeciso naso, Romanorum Imperator, Constantini F. praeter mala caetera, Reipub. muneribus praeficiebat uiros inhumano

Stephanus.

nos & crudelissimos: quorum erat Stephanus eunuchus Persa, imperatoriae pecuniae quaestor. Is cum obuios quosque multum uexaret, audacia sua etiam aduersus

Theodorus.

Imperatoris ipsius matrem usus, flagellis eam (εν ὀχηματι) in curru, ut literatores pueros, cecidit: ac Theodorus quidam qui in claustro fuerat, in Thraciae partibus (τῆς ἑσπερίας τῶν δημοσίων) angustiarum, publicorum uectigalium quaestor, quem uulgus Logothetam generalem fecit. Is insigni crudelitate pecuniam exigebat, funibus sublimes suspendendo, & palearum fumo illustrissimos quosque necando.

Logotheta generalis.

Leontius.

Patricius.

Isaurus.

Monachus riu diuinitio.

Leontium ducem Orietis & Patricium Isaurum triennium in custodia tenuit Iustinianus: post Graeciae ducem designauit, quem Paulus monasterij Callistrati monachus, astronomus, & Gregorius Cappadox, monasterij Flori ductor, imperio potiturum praedixerunt: itaque factum est.

Scripta Iustini Christiana.

IUSTINVS philosophus, & habitu philosophorum utens, ex Neapolitana Palaestinae puincia prisci Bachij F. pro Christiana religione sedulo laborauit. & Antonino Pio, & filijs eius, & Senatui Romanorum libellum contra Ethnicos conscriptum obtulit, opprobrium crucis nihil ueritus. Scripsit & alium libellum, quem Antonini successoribus obtulit, Marco Antonino & Aurelio Commodo. Est & alius eius liber contra Ethnicos, in quo de exilio daemonum differit: & quartus liber aequè contra Gentiles, quem inscripsit Elenchum: & alius de Dei monarchia: & alius, quem nominauit Psaltem: & alius de Animo: & dialogus contra Iudaeos, quem contra Tryphonem principem Iudaeorum Ephesinorum conscripsit. Sed & contra Marcionem insignia uolumina edidit: & alium librum contra omnes sectas, cuius meminit in Apologético, quem dedit Antonino Pio. Cum autem Romae scholas haberet: * odium suscepit Crescentis Cynici, Christianis maledicentis, quem gulosum & prodigum & intemperantem appellando, & mortem ab eo timeri demonstrando, magno probro affecit. Tandem huius opera atque insidijs, ut Christianus, pro Christo supplicium passus est.

Crescens Cynicus.

Iustinianus illiteratus.

Iustinianus imperator Romanorum, rectissime de religione sentiens, rudis fuit

omnium literarum: & quod dicitur, analphabetus. Condidit aureum triclinium in palatio, & D. Pauli orphanotrophium aucta de se opinione Iustini imperatoris, a quo grauitatis & exquisitae diligentiae laus ipsi tributa fuerat.

IUSTVS Tiberiensis, Galilaeae puincia: ipse quoque Iudaicam historiam conscripsit, & commentaria quaedam con texuit. Sed cum mendacij arguit Iosephus, qui eodem tempore scripsit historiam.

IOPHON Atheniensis tragicus, germanus Sophoclis tragici, & Nicostratae F. (habuit enim & nothum Aristonem, ex Theodoride Sicyonia) fabulas edidit. quarum est Achilles, Telephus, Actaeon, (Perfarum susceptor) Persis, Dexamenus, Bacchae, Pentheus, & aliae quaedam patris Sophoclis.

Ιοχέαιος.) Tibi quidem curuus arcus & sagittis gaudens pharetra, Dona à Promachò Phæbe hac suspensa sunt.

IO.) Inachus Argiuorum rex urbem Io, id est Lunam (quae sic ab Argiuis dicitur) condidit. Habuit filiam Io, quam Iupiter rapuit: ex eaque filiam Libyan suscepit. quae stupro dolens, in Silpium montem confugit, ibique obiit. Quo patre eius & fratres cognito, ad eum illi extruunt, locumque Iopolim uocant: atque ibi usque ad obitum manserunt memoriam eius celebrantes: & alij aliorum fores quottannis pulsantes dicebant, Io Io.

Ιω.) Hei Nemesis & fremebunda tonitrua. Aristoph. O beatae testudines ob pellem, & ter beatae propter eam. Caetera quam probe munijstis, & prudenter Heu Prasiae (urbs est Laconiae) ter miseræ, & quinquies, & * amplius decies peribitis hodie.

Ιω σκέτ.) O tenebrae, meum lumen. O Phoebe, mihi lucidissime: capite me, capite me habitatorem, capite me. Neque enim deorum genus, neque mortalium, adhuc dignus sum qui aspiciam quemquam, a quibus non adiuuor.

IOANNES theologus & euangelista, ab exilio reuersus, composuit Euangelium centenarius, peruenit enim ad annum aetatis 120. Sed dum ibi degeret, * Theologiam conscripsit. Ioannes Chrysostomus etiam epistolas eius 3, & Apocalypsin admittit.

Ioannes cognomento Chrysost. Antiochenus, principio presbyter Antiochia, & Eusebij Emeseni & Diodori pedissequus, multa scripsisse fertur: in quibus

409
 bus excellūt sermones de sacerdotio, tū
 sublimitate & elocutione, tū lenitate &
 elegātia uerborū. His suppres sunt ser-
 mones in Psal. Dauidicos, & in Euange-
 liū Ioānis annotationes: & in Matthæū,
 Marcū, Lucā cōmētarij. Cētera eius scri-
 pta sunt innumera. Omnē enim & Iudai-
 cā, & Christianā scripturā ita enarrauit,
 ut nemo alius. Festiuitates martyriū expē-
 dito genere dicēdi adauxit, cum lingua
 eius Nili cataractis esset uberior. Nemo
 certē ab omni æuo tanta dicendi copia
 affluxit, quāta solus ille abundauit, & so-
 lus absq; fūco aureū illud & diuinū no-
 men est cōsecutus. Numerū autē scripto-
 rū eius recēdere, nō est hominis, sed Dei
 potē, omnia sciētis. Hic S. Ioannēs Chry-
 sostomus, summopere sese exercebat: ui-
 gilātissimus, & amātissimus trāquillita-
 tis: & ob studiū modestiæ, oratione libe-
 rior, & iracūndus: qui animo potius indul-
 geret, q̄ reuerētiæ rationē haberet, dicē-
 diq; libertate aduersus homines immo-
 dica utebatur. Ac in docēdo quidē ma-
 ximos afferebat fructus: in cōgressib. autē
 arrogās & cōtēptor, ipsius ingenij igna-
 ris uidebatur. Itaq; & episcopus designa-
 tus, maiore supercilio aduersus populū
 utebatur: ad uniuscuiusq; cōrectionē &
 salutē, & mores & orationem mutādo.
 Neq; uerō qui assentator nō est, arrogās
 est habēdus: neq; etiā homo adulator &
 degener, moderatus dicendus. Sed eū q̄
 suo loco, hominibus ingenuis digno, se
 cōtinet, magnanimū esse decet, nō sup-
 bū: fortē, nō audacē: cōmē, non abiectū:
 moderatū, nō modestiē simulatōrē: libe-
 ralem, nō sordidū, ut & ipse ait. Quāpro-
 pter uariū esse decet pastōrē & doctōrē:
 uariū dico, nō occultū, neq; adulatorē,
 neq; cōtumeliosum, sed libertatis & cā-
 doris plenū: qui se negocijs utiliter ac-
 cōmodare possit, & seruire tēpori, lenis
 simul & austerus. Nec enim eodē modo
 ab eo qui præest, tractādi sunt oēs: cum
 ne medici quidē sit, eadē medicamenta
 ægrotis omnibus propinare: neq; guber-
 natoris, eūdē tenere cursum uētis reflā-
 tibus. Proinde cogitate, qualē eū esse de-
 ceat, quē tātā tēpestati, tot procellis, tot
 fluctib. obistere oporteat. Nā & grauē
 eū esse decet, nō insolentē & formidabi-
 lē: & placabilē, & imperiosum, & sociabi-
 lem, & incorruptū, & obseruantē & hu-
 milē, & inuictū, & hilarē, & māsuetū, qui
 hęc certamina facilē cōfecturus sit. Itaq;
 homo candidissimus & cordatus, caue-

re debet, ne uel ipse adulef alijs, uel adu-
 lari sibi alios patiatur: ut nec arrogās sit,
 nec adulator: sed id quod nimium est in
 utroq; malō, caueat: itaq; liber sit, ne ad
 contumaciā declinet, aut seruilē in mo-
 dū se abijciat. Erga bonos enim humilē
 esse oportet, aduersus audaces sublimē.
 Nā illi quidē uirtutē iudicāt humanita-
 tē, illis audacia est pro fortitudine. Illis
 igitur obijciēda est modestia, his fortitu-
 do, quæ op̄inionē extinguat audaciæ: ut
 illis profis, horum elationem deprimas.
 Cuiusq; enim rei, ut ait Salomon, suū tē-
 pus est: hoc est, humilitatis, potestatis,
 obiurgationis, adhortationis, clemētiē,
 libertatis, lenitatis, seueritatis, omnium
 deniq; rerū: ut aliās humilitatē præ te fe-
 ras, in eoq; (autōre Dño) pueros imite-
 ris: aliās autoritatē utaris, quam tribuit
 Christus, ad ædificatiōē, nō ad destru-
 ctionem, cū res seueritatē postulat. Tem-
 pore quidē consolationis lenitatē pro-
 bes, tēpore asperitatis zelū tuū demon-
 stres, & in omnibus alijs rebus rationem
 eximiā & iustā adhibeas. Rationes enim
 iustorū, iudicia sunt. Atq; etiā Isidorus:
 Principem, inquit, iustum esse oportet,
 & formidabilem: quo ij qui rectē uiuūt,
 cōfidant: peccātes autē, sint ad iniuriam
 tardiores. Nā alterū absq; altero, princi-
 patus euersio potius est, quā principat⁹.
 Nā si quidē essent omnes dicto audien-
 tes, & uirtutis amantes: sola bonitate es-
 set opus. Sed si improbi & contumaces,
 seueritas est adhibēda. Quia uerō & bo-
 ni sunt, & mali: utraq; ratio principi &
 præfecto in promptu esse debet.

IOANNES, grāmaticus Alexādrinus,
 cognomento Philoponus, plurima scri-
 psit grāmatica, philosophica, arithmeti-
 ca, rhetorica: sacras quoq; literas tracta-
 uit. Scripsit & cōtra X V I I I Procli argu-
 menta, & cōtra Seuerū: sed tamē ab Ec-
 clesiæ doctōribus, ut Tritheites, id est q̄
 tres esse deos asserat, reijciē, & in ortho-
 doxorum catalogū non admittitur.

Ioannes, Philadelphienſis Lydus, scri-
 psit de Mensibus librū unum, de Offen-
 tis alterū: deq; alijs mathematicis argu-
 mentis (dedicat autē illa Gabrieli.) In ijs
 autē differit cū Gabriele quodā p̄fecto.

Ioannes cognomēto Stobæus, Flori-
 legium scripsit ad Epimium filiū, quod
 uarias multorum op̄inionēs cōtinet, li-
 bris 4. Præclarum opus, & omni erudi-
 tione refertum.

Ioannes Damascenus, cognomēto
 s Man-

Isidorus de
 magistratus
 officio.

Tritheita.

Māsur, uir & ipse doctissimus, ætatis suæ nulli eorū, qui doctrina illustres fuere, scūdus. Scripta eius cōplura sunt, & maximè philosophica: & in S. Scripturā parallela selecta, & Canticorū canones iābici, & soluta oratiōe. Eodē tēpore Cosmas etiam Hierosolymitanus floruit, uir ingeniosissimus, & omnino spirans modulationē illā Musicā. Canticorū certè canones Ioannis & Cosmæ hætenus fuerūt incōparabiles: neq; ēr, quoad nostra uita propagabit, cōparationē admittēt.

Cosmas.

Princeps bonus.

Ioānes Romæ princeps sub Theodosio, clemēs fuit, & prudēs, & uirtutis studiosus, moderatē principatu functus, neq; delatorib. aures præbuit: nec uolēs certè quidē, ullā cædē iniustā fecit, neq; bona cuiquam eripuit.

Ingenij præstantia doctrina uicaria.

Ioannes, Cappadociæ præses sub Iustiniano, liberaliū artiū & doctrinæ rudis fuit (neq; enim, dū scholā frequentaret, quicquā præter literas, & quidē malas, malè didicerat pingere) sed ingenij uiribus præstitit, quos nos quidē nouimus, omnib. Nā & qd factū esset opus, abundè intelligebat: & in reb. dubijs facilè se expediebat. Sed cū omniū mortaliū esset improbissimus, tū ingenij uir ad scelera abutebatur: tū neq; Dei rationē habebat, neq; hominū uerecūdia mouebat. Nā & emolumētū sui causā homines interficere, & totas urbes euertere nō dubitabat. Itaq; cū exiguo tēpore magnā pecuniā cumulasset, in luxuriā incidit in finitā, usq; ad prandiū, populū opib. spoliādo, reliquū tēpus ebrietate & obscœnis corporis occupationib. transigēdo. * sibi aut nullo modo tēperare poterat, nec cibū diutius quā illo uesceretur, retinebat: & quāuis promptus ad rapinas, præprior etiā erat ad pecuniā cōsumendā & profundendā, mortalibus omnib. iniquus & grauis. Nā & obuios uerberibus afficiebat, & uniuersam pecuniā nulla prorsus ratione per latrocinium auferebat. Proinde uiolator iuris, iustas tandē ipsi iusticiæ pœnas exoluit.

Tyrannus auaricia et luxu perditus.

(Ioas) Ioānes rex Hierosolymorū post mortē (iawād. Ioiadæ uel Iodæ.) Ionadabi pōtificis, neglexit Dei cultū: unaq; cū eo principes etiā populi sunt corrupti, ut ritus & instituta maiorum optima uiolarēt. Quā regis & cæterorū mutatio nē iniquo animo ferēs Deus, mittit prophetas, q & facta illa detestaretur, & improbitatē illorū castigarēt. Cuius illi tanto amore tenebātur, ut & Zachariā filiū

412
pontificis Iodæ, lapidibus in tēplo occiderint, eo q̄ illis magnas pœnas prædixisset, nisi Deo parerent.

IOB, uerè magnus ille & generosus ueritatis pugil, primus aperuit gymniciū lud, & ingēs atq; adeo totū terrarū orbē includēs stadiū. hic aduersariū omnibus cōgressib. pstrauit: hic uibicib. & plagis ad ipsa ossa penetrātib. acceptis, p̄m̄it inuictus: hic uermib. scatēs, corollā meruit. Hūc neq; mors prosternere potuit, neq; à tergo inuadere. Instar enim firmisimæ colūnæ, aut incudis, impenetrabilis p̄stitit, per omnē etatē subigēs, & prosternēs aduersariū. Hic primus diabolū deuicit. Hic de improbo illo triumphauit, non uictor in Olympijs, aut Nemeis, aut Isthmijs, aut Pythijs, aut certaminib. cæteris, q̄ arrogātib. Græcorū sermonib. celebrātur: sed p̄ liberis & possessionib. & gregibus & armētis, & omni seruitio cultūq; uitæ, ædes suas collapsas inuicti animi uir, & sepulchra & cœmiteria filiorū suorū factas cōspicatus, quos uno die & hora in mēsa cōuiuantes & genio indulgētes acruatim pstrauit cōsceleratus ille, cōclauit in eos deiecto: neq; duos aut tres aut quatuor, sed decē uniuersos utriusq; sexus oppressit. Neq; hic rabies & inuidia quieuit aduersarij, donec ipsū pugilē nudū in sterquiliniū euocatū, & totū ulcerib. cōpunctū, uermibusq; repletū, spectaculū horrendū & inuistatū toti terrarū orbi effecit, septē annis dentib. lancinādo, & lingua uentilādo totū martyris corpus: donec tandē succubuit cōsceleratus ille, & cū dedecore recessit. Habes & huius philosophi præmia: habes & librū eius, multo & Homericæ & Platonica lusciniæ cantillantē argutus. Neq; enim fabularū & calamitatū alienarū narrationes cōtinet, neq; de Achille agit audacissimo, aut callidissimo Ulyssē, quorū cædes triumphij sunt, & mulierū supra res bene gestæ. Sed diabolū cōmemorat, qui à nudo quodā & inermi & solo eludat: & amicorū, uicē eius dolentium, conciones & lachrymas, & totius rerum conditarum naturā explicationem, & animalium & auium naturas, & splendidas quasdam narrationes: atq; ipsius etiā intorti istius serpentis imaginem, qui uariē sese implicat, cuius oculi ignis instar micāt: & unigeniti filij Dei ad inferos & subterranea loca descendum, & ex Orco reditum, & resurrectionem à mortuis. Idē liber iustum illū ui-

413
 storem pronūciat, & liberos & omnem
 rem familiarem magno illi cum fœnore
 restituit, uitæq; tempus conduplicat, &
 filiarum nomina mutat. Neq; enim Le-
 da, aut Europæ, aut Antiopæ, quas deo-
 rû summus Iupiter stuprauit: sed Heme-
 ræ, id est diei, & Cassiæ, & Amalthææ no-
 minibus uocantur: & omniū mulierum
 quæ sub cœlo sunt, præstantissimæ iudi-
 cantur: & quod maximū est, hæreditatē
 & tanquā insignia nobilitatis Iobi uicto-
 ris & triumphatoris acceperunt eximiā.
 Solus enim hic est nobilis ab ortu solis,
 (usq; ad occasum) hic inclytus ille & ex-
 optatus, qui suorum certaminū hoc po-
 stemum & ultimum lucrum tulit, quod
 unā cum Christo resurrexit, & hūc mun-
 dum denuō uidit, nō secundū Herculis
 fabulā, & Admeti uxoris Alcestidis, quā
 inclytus ille uictor atq; trinoctius p ma-
 20 rito defunctam excitauit scilicet, cū ipse
 tandē à muliere & igni fuerit absūptus:
 sed p inexplicabili Seruatoris nostri po-
 tentia, qui Orcū spoliauit, & mortuos è
 locis subterraneis eripuit: qui sedit à de-
 xtris Genitoris, unā cū suis clientibus, &
 omnibus rebus conditis, tam aspectabi-
 libus quā inaspectabilibus dominaf.

IOBILAEVS (annus) mēsis apud He-
 bræos honorat⁹, q septimū quēq; annū 30
 nō minus q̄ diē septimū feriatū agebāt.

IODAE sacerdos, ob insignem pieta-
 tem annos uixit * CXXX.

414
 iā.) Aristophanes: *In plorate fœnerato-
 res, Et ipsi & fors, & usura usurarum.*
Neq; enim mihi qcquā mali dabitur posthac,
Talis mihi alitur hisce in adibus filius,
Ancipiti lingua fulgens, propugnaculū meū,
Seruator familie, doloris depulsor, paternorū
ingentium malorum.

ION Chius, tragicus & lyricus, & phi-
 losophus, filius Orthimenis, cognomē-
 to Xuthi. Tragœdias edere cœpit LXX
 XII Olympiade. Fabulas eius esse tra-
 dunt alij XII, alij XXX, alij XL. Scripsit
 & de Meteoris, & (σωφρων λόγος) com-
 positas orationes. Hunc Aristophanes
 p̄iocū Acœū, quasi absq; ouib. appellat.

415
 ἰωνος τριᾶγμα.) Ionis triagmi, seu ter-
 niones. Principiū mei sermonis, omnia 50
 tria, & amplius hoc, plus min⁹ his trib.
 uno: Cuiusq; uirtus est ternio, Intelligen-
 tia & Potentia & Fortuna. ἀρχή μοι τὰ λό-
 γα πάντα τρία, καὶ πλεον τριῶν, πλεον ἑλασσον
 τριῶν τριῶν ἐνός, ἐκάστω ἀρετῇ τριᾶς: σωσεις καὶ
 κέραι & τύχη.

IONES, Asiani & Attici. Ioniæ sunt

urbes XII, à Neleo Codri F. conditæ: E-
 phesus, Miletus, Myus, Priene, Colophō,
 Teus, Lesbos, Erythræ, Phocæa, Clazo-
 menæ, Chius, Samus. His Dari⁹ Scythas
 inuadens, custodibus Istri usus, earū no-
 bilissimos quosq; eunuchos, filias con-
 cubinas fecit.

IONICE.) Aristophanes in Thesmo-
 phoriazusis: Mitras gestabant, & cerne-
 bant Ionicè. id est, delicatè. Horatius:
Motus doceri gaudet Ionicos
Matura uirgo.

IORAM Ochoziæ regis Israelitici F.
 omnis improbitatis & scelerū refertus:
 homo impius, cæterum strenuus.

ἰωρὸς.) Prouerbiū, ἔδ' ὄντως ἰωρὸς, Nec
 intra ianitorem. De minacibus & inso-
 lentibus. Lex apud Atheniēses, iubebat
 homicidas extra ianitorē esse: id est, a di-
 bus prohiberi.

IOSAPHAT, rex Iudæorum, placuit
 Deo: sed Iehu Ananæ F. eū ob amicitia
 Achaabi reprehendēs: Rex Iosaphat, in-
 quit, q̄ tu peccatorē iuuas, & ei amicus
 es, cui Deus est inimicus: idē Deus ira-
 tus esset tibi, nisi bonæ in te rationes in-
 uenirētur: & q̄ lucos terræ Iudaicæ suc-
 cidisti, & cor tuū ad inquirēdū Dominū
 direxisti, idq; ad Deū pfectū est inuentū.
 Itaq; Deus tibi pepcit, nisi quod dissecta
 sunt operā tua, & nauigia tua comminu-
 ta. Hinc docemur, peccatorū pœnas ob
 superiora rectè facta minui. Deus enim
 ita fert sentētiā, ut hæc cū illis cōparet.

Peccati pœ-
 na ob pieta-
 tem mitiga-
 ta.

IOSEPHVS Iudæus, ueritatis amās,
 & de præcursore, & de Domino nostro
 & Deo & seruatore IESV Christo loqui-
 tur: Matthæi F. sacerdotis Hierosolymī-
 tani. Antiquitates Iudaicas libris XX:
 descripsit. Captus à Vespasiano, & Tito
 filio eius, usq; ad excidiū Hierosolymo-
 rū detentus, eosq; Romā secutus, septē
 libros excidij Iudaici obtulit Imperato-
 ribus: q̄ in publicā bibliothecā sunt rela-
 ti. & ob scripti illius celebritatem statua
 donatus est. Antiquitates Iudaicæ ab exor-
 40 dio mūdi usq; ad XIII Domitiani an-
 nū extendunt. Scripsit & cōtra Appio-
 nē Alexandrinū grammaticū alios duos
 Antiquitatū libros: q̄ à partib. Græcorū
 legatus sub Caligula missus fuit, ut ora-
 tione quadā Philonē accusaret, qua gen-
 tis Iudaicæ condēnatio cōtineref. Est &
 alius liber eius omni uirtute refertus, de
 dictatura & principatu rationis: in quo
 etiā supplicij Machabæorū meminit. Hic
 decimo octauo Antiquitatū libro aper-

Iosephi scri-
 pra.

Bibliotheca
 ca & statua
 tuæ honore

Josephus de Iesu Christo.

Vespasiano imperium praedicat.

Vide Vespasianum fol. 62.

Josephus cap. 37.

Lex reperta.

tè fatē, ob ingētia miracula Christū à ludāis interfectū esse: & Ioannē baptistam uerè fuisse prophetā: & ob eadē Iacobi apostoli Hierosolyma uastata esse. Scribit & de domino nostro IESV Christo sic: Nascit̄ & hoc tēpore Iesus, uir sapiēs: si modò uir dicēdus est. Fuit em̄ admirabiliū operū effector, doctor hominū ueritatē libēter accipiētiū: ac multos tū ludæos tū Græcos sibi adiūxit. Christus ille fuit, quē à primarijs nostræ gētis uiris delatū, cū Pilatus ad crucē dānasset, qui eum iniriō dilexerāt, diligere nō destiterūt. Apparuit em̄ eis tertio die post rediuius, cū diuini prophetæ hæc & infinita alia de eo dixissent: ac quæ à Christo cognominatur natio, nondum defecit. Hæc Iosephus de Christo ait, xviij libro.

Iosephus ludæus, historiographus, custodiri iussus à Vespasiano, ut statim ad Nerone mitteretur: hoc audito, habere se dixit quā cū illo solo agere uellet. Cū aut̄ ille secedere oēs, præter Titū & duos amicos iussisset: Tu quē, inquit, Vespasiane, putas Iosephū te captiuū habere: ego uerò tibi adsum nūcius magnarū rerū (μη γὰρ ὁδὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ περιπέμπόμενος, εἶδον τὸν Ἰσραηλῶν λόγον. Nisi enim Deus me deduxisset: ludæorū fatum nō uidissem.) Nisi enim Deū comitē habuisses, ludæorū interitū nō uidisses. Nerōi me mittis? Atque Nerōis successores usque ad te manebūt. Tu uerò Cæsar eris, & filius hic tuus. Vincito aut̄ me quā diligētissimè, & custodi tibi. Dominus tu es terræ marisque, & totius generis humani. Ego uerò si mētior fuero tibi & Deo, arctiore sum dignus custodia. Vespasianus his dictis iniriō parū credere uidebatur, & Iosephum comminisci ista putabat: sed ueritate eius cognita, ueste & alijs ornāmētis eum donauit.

IOSEPH, formosissimus ille, anno ætatis xvij inuidia fratrum uenditus, cū ad annos xxx puenisset, princeps Aegypti constituitur in qua duobus filijs Ephraim & Manasse procreatis, mortuus est cxx annos. Eius aut̄ ossa Moses auexit secū. Iureiurādo enim Ioseph filios Israelis adegit, his uerbis: Omnino inuiset uos Deus. ossa itaque mea uobiscū auferetis.

IOSIAS, rex Hierosolymitanus. Sub hoc Chelcias sacerdos librū legis in tēplo repertū, re cū scriba cōmunicata, regi ostēdit. Qui cū pius & iustus esset, lecto, discidit uestes suas, & templū Domini ab inquināmētis repurgauit: & idolorū sacellis, tum in ludæa, tum Samariæ

uastatis, redijt Hierosolyma, & pascha longo tēpore intermissum instaurauit.

Iosias rex Israelis, iusticia supiores reges lōgè uicit, nā cū legē Dñi recitari ac curatē audiuisset, ualde sollicitus & anxius fuit, quod sciret eā tot annis fuisse conculcatā: laceratisque uestib. suis, pterit̄ ad Oldā, fatidicā mulierē, misit sciscitatū, quodnam de se & toto populo Dñs decreuisset? Illa uerò respōdet: Sic ait Dñs: Quia cōcussū est cor tuū, & pertimuisi uultū meū, ubi audisti quod locus sim de hoc loco, & incolis eius: deletū iri scilicet, & fore execrabilem, & lacerasti uestimēta tua, & plorasti ante me: ecce appono te ad patres tuos in pace, nec ea mala uidebis quæ sup hunc locū adducturus sum. Ille uerò diuino quodā impetu incitat̄, nō idola tantū ubiuis & supstitiones funditus euertit: sed & simulacrorū cultores flagris caesos deleuit, ac iā mortuos in sepulchris cremauit. Cū aut̄ sublati oculis ad sepulchrū hominis diuini, rogasset, quod scopolus ille esset, quē uideret: ut audiuit, esse diuini illius hominis, qui de ara Bethelis sermōes hosce locutus esset: monimētū relinq, & ossa nō moueri loco suo iussit. Atque ēt engastrimythos & falsos uates, & oēs sordes ac sceditates Hierosolymis sustulit, ad Dñm toto pectore atque ex animo, p uirili sua, cōuersus, secundū legē Moysi. Pascha quoque celebravit eiuismodi, quale à tēporibus Iesu Naue & Samuelis celebratū nō fuit, immolatis boum XII. M. ouium XXXII. M. Ac facta Iosia ex animo religiosissimo pfecta, pbata sunt Dño. Qui tamē ab ira sua non est auersus, quia cōcitus fuerat super ludam, & ob facinora Manassis.

IO TAPATA urbs (Syriæ) ludæarum de Iotapatenus.

HIPPARCHIA, soror Metroclis Cynici, Maronitis, philosopha Cynica, uxor Cratetis Cynici, qui fuit Atheniēsis Brysonis (Achæi F.) Achæi discipulus: aut, ut alij tradunt, Diogenis. Scripsit de reb. philosophicis, & epicheremata quadā, & quæstiones ad Theodorū cognomēto impium. Floruit Olympiade cxi.

HIPPARCHION citharædus, mutus dicitur: quod cum certandum esset cū Rufino, elinguis astirit.

HIPPARCHVS comicus antiquæ comœdiæ. Fabulæ eius sunt (αἰετὸν γάμου) de nuptijs.

Hipparchus, Stagiritis philosophus, Aristotelis discipulus, & cognatus: scripsit

...masculo & ... & alia q ... Nicenus ... Script ... in ... d ... latitu ... optimos. ... Primus ... equitum mag ... ipse hono ... demum est ... tyrānus ... Pistrati f. ali ... tyranī cognar ... ob suspic ... magogus & du ... occupasset. ... cui memi ... Bini apud ... fuerunt. ... Apud ... eorum r ... militarē uolast ... morabant. ... Solon scripti ... omnem i ... cesus & ... nomē hab ... tantū fr ... diuites er ... ccc med ... effect, singulos ... incipio fuere D ... c. c. Vnde in se ... sacrificia ... equestria sac ... petere, & comā ... seu Zygitaru ... præberet. Qua ... & capi ... cōciones, u ... & concion ... ubi scilicet ... Aristoph ... stellarū ter ... sis ab ath ... equites The ... & ferent ... Equ ... prima curru ... Polyphes Oc ... Diopit

417
psit de sexu masculino & foemineo deorū,
& de coniugio, & alia quaedam.

Hipparchus Nicenus philosophus, sub
consulibus fuit. Scripsit de Arati Phæno
menis, de stellarum inerrantium consti-
tutione & statione, de motu lunæ men-
struo secundū latitudinem, & (κῆρ εἰς τὰς
ἀρχαί) in optimos.

πῖπρχο.) Primus dictator creatus
Martius, equitum magistrum dixit Spu-
rium: qui & ipse honos à dictatura pro-
ximus, tum demum est inuentus.

Hipparchus tyrānus Eretrie: alius Hip-
parchus Pisistrati F. alius Charmi filius,
Pisistrati tyrāni cognat⁹, ac primus ostracismo
eiectus ob suspiciōē Pisistrati: q̄
cum demagogus & dux exercitus esset,
tyrannidē occupasset. Alius est Hipparch⁹
histrio, cui⁹ meminit Demosthenes.

πῖπρχοι.) Bini apud Athenienses ma-
gistrum equitum fuerunt.

πῖπρχοι πῖναξ.) Apud Syracusanos ma-
gistrum equitum, eorum nomina qui disci-
plinam militārē uiolassent, in tabula de-
scripta notabant.

πῖπς.) Solon scriptis legibus populū
Atheniensem omnem in 4 classes descri-
psit, p̄ ratione cēsus & rei familiaris: qua-
rum prima nomē habebat à D. medim-
nis, q̄ scilicet tantū frugū è rure suo ex-
coleret: hiq; diuites erāt. altera equitum

erat, q̄ de ccc medimnorū reditu, si
necesse esset, singulos equos possent ale-
re. hi principio fuere DC. post aucta ciui-
tate, MCC. Vnde in festiuitatibus & pō-
pis corū sacrificia θυσιά πῖπδες diceban-
tur, id est equestria sacra, eisq; licuit ho-
nores petere, & comā alere. Tertia Zeu-
gitarum seu Zygitarum, quorū bini unū
equum p̄berēt. Quarta mercenariorū,

seu pletariorū & capite censorū: quibus
nullus magistratus cōcessus erat, prater
iudicia & cōciones, ut è sportulis & iu-
dicialibus & concionalibus alerentur.

πῖπας εἰς πεδίον περκαλή.) Equites in cā-
pū puocas, ubi scilicet plurimū possunt.

πῖπμα.) Aristophanes: Quam lōgo
interuallo stellarū tergum persequeris,
cum diuersa sis ab æthere?

πῖπας λδονθώρανες.) Prouerbio cele-
brantur equites Thessalici & Thracen-
ses, sagittarij & ferentarij Indi, Cretenses
& Cares.

πῖπία ἀθλωά.) Equestris Minerua dici-
tur, quod prima curram fecerit, filia Ne-
ptuni & Polyphes Oceani F.

HIPPIAS Diopithis F. Eleus, sophi-

stes & philosophus, discipulus Hegesida-
mi, qui finem bonorum statuebat αὐτὰρ
κειαν, siue animum sua sorte contentum,
siue earum rerum facultatem que ad ui-
ctum cultumq; & corporis & animi per-
tinerent, seu potius utrunq; tā latē enim
ipsius uerbi uis patet: scripsit multa.

Hippias tyrānus iræ suæ in Athenien-
ses & crudelitati insecutæ causam p̄te-
xebat Hipparchi cædem. Proptereaq; a-
cerbus dominus posterioribus tempori-
bus factus, nullū inde fructum cepit. nā
à Cecropidis pulsus est. Qui patria eie-
ctus, Persas auxiliares adduxit, animad-
uersa Darij cupiditate Atticę potiunde,
propter ineptū illius studiū, ne Atticas
ficus in libero solo, sed in sua prouincia
natas ederet. Patriam igitur suam inua-
dens Hippias cum Persis, (ἐκωλήτων τὰς
βαρβάρους) & Barbaros percellens, uehe-
menter sternutauit. Cum autē, ut senex,

uacillantes dentes haberet, è uehemēti
sternutationis cōcussione unus ei dens
excussus est: & in arenas delapsus, reperi-
ri nō potuit. Victis Barbaris, iterū fugiēs
in Lēnū puenit, atq; in morbū incidit, ui-
su amisso, sanguine p̄ oculos effluēte, a-
cerboq; mortis gnere decedit: his pœnis
patriæ datis, ad q̄ seruitute opprimendā
Barbaros adduxerat, iratis patrijs dijs.

HIPPIAS Atheniensium tyrannus Da-
rium incitauit, ut expeditionē aduersus
Athenienses & Graciā susciperet, misso
Artapherne & Datide satrapis cū CCCM.
exercitu, hosq; ipse iā senex est secutus:
Eretriam itaq; sāgena circumdederūt, &
captiuos regi miserunt. Is eis iuxta dusa
sedes assignauit, de quibus Platonis ex-
tat epigramma:

Euboensium genus sumus Eretricū, sed prope
Susa lacemus, heu terra quantū à nostrate?
Inde in Marathonē uenerūt. Atheniēses
autē Miltiade, Cimonis F. duce, cū Barba-
ris praliū cōmiserūt, Lacedæmonijs, qui
bus ante pleniluniū in aciē exire per le-
gem nō licebat, ad opē ferendā uocatis
per Philippidē cursorē, q̄ nocte una sta-
dia M. D. cōfecit. Cui redeunti Pan iuxta
Partheniū, Arcadiæ montē, obuius fa-
ctus, & se solum deorū ab Atheniēsis
negligi questus, opē illis laturū esse di-
xit. Athenienses autē, cū è *Decemuiris
unus Lacedæmonios expectandos esse
cēsuisset, Miltiades uerò & Callimachus
statim exeundū esse monuissent: his pa-
ruerūt, numero I X. M. cū mille Plataen-
sibus: eademq; die uicisse dicūtur. In his

Barbaros adduxerat, iratis patrijs dijs.

HIPPIAS Atheniensium tyrannus Da-
rium incitauit, ut expeditionē aduersus
Athenienses & Graciā susciperet, misso
Artapherne & Datide satrapis cū CCCM.
exercitu, hosq; ipse iā senex est secutus:
Eretriam itaq; sāgena circumdederūt, &
captiuos regi miserunt. Is eis iuxta dusa
sedes assignauit, de quibus Platonis ex-
tat epigramma:

Euboensium genus sumus Eretricū, sed prope
Susa lacemus, heu terra quantū à nostrate?
Inde in Marathonē uenerūt. Atheniēses
autē Miltiade, Cimonis F. duce, cū Barba-
ris praliū cōmiserūt, Lacedæmonijs, qui
bus ante pleniluniū in aciē exire per le-
gem nō licebat, ad opē ferendā uocatis
per Philippidē cursorē, q̄ nocte una sta-
dia M. D. cōfecit. Cui redeunti Pan iuxta
Partheniū, Arcadiæ montē, obuius fa-
ctus, & se solum deorū ab Atheniēsis
negligi questus, opē illis laturū esse di-
xit. Athenienses autē, cū è *Decemuiris
unus Lacedæmonios expectandos esse
cēsuisset, Miltiades uerò & Callimachus
statim exeundū esse monuissent: his pa-
ruerūt, numero I X. M. cū mille Plataen-
sibus: eademq; die uicisse dicūtur. In his

Barbaros adduxerat, iratis patrijs dijs.

HIPPIAS Atheniensium tyrannus Da-
rium incitauit, ut expeditionē aduersus
Athenienses & Graciā susciperet, misso
Artapherne & Datide satrapis cū CCCM.
exercitu, hosq; ipse iā senex est secutus:
Eretriam itaq; sāgena circumdederūt, &
captiuos regi miserunt. Is eis iuxta dusa
sedes assignauit, de quibus Platonis ex-
tat epigramma:

Euboensium genus sumus Eretricū, sed prope
Susa lacemus, heu terra quantū à nostrate?
Inde in Marathonē uenerūt. Atheniēses
autē Miltiade, Cimonis F. duce, cū Barba-
ris praliū cōmiserūt, Lacedæmonijs, qui
bus ante pleniluniū in aciē exire per le-
gem nō licebat, ad opē ferendā uocatis
per Philippidē cursorē, q̄ nocte una sta-
dia M. D. cōfecit. Cui redeunti Pan iuxta
Partheniū, Arcadiæ montē, obuius fa-
ctus, & se solum deorū ab Atheniēsis
negligi questus, opē illis laturū esse di-
xit. Athenienses autē, cū è *Decemuiris
unus Lacedæmonios expectandos esse
cēsuisset, Miltiades uerò & Callimachus
statim exeundū esse monuissent: his pa-
ruerūt, numero I X. M. cū mille Plataen-
sibus: eademq; die uicisse dicūtur. In his

Barbaros adduxerat, iratis patrijs dijs.

HIPPIAS Diopithis F. Eleus, sophi-

Vltio acera
bior, noui
odij & exi
ly causa.

Dens sternu
tamento eli
sus.
Miserabilis
interitus.

Panos quea
rela & pro
missio.

Callimachus.
Polyzelus.

Callimachus hastæ astatat mortuus. Polyzelus oculis amissis: ut q spectrū uidisset, barba clypeum obtegēs (Pana sociū fuisse putant) pugnabat tanquā uidens, & uoce suos ab hostibus discernebat.

Rei equestris discrimina.

ἵππιη.) Etiā rei equestris tria sunt discrimina. nā partim eqs, partim currib. ea cōstat, partim elephātis. Amphippi dicunt, qui binis eqs cōiunctis, nō stratis uehētes, ab altero in alterū, cū est op^o, insiliūt. Cataphracti cū ipsi, tū eq, armis obsepti sunt. Acataphracti, hastati, cōtophori, seu xystophori, (trib. em̄ hisce nominibus appellātur) ex eqs cominus cū hoste lāceis cōgrediunt, partim Tarētini dīcti, partim Hippotoxotæ, partim ἀκροβουλισταί, qd' eminus feriāt: partim iaculant, sed cominus cū hoste nō congrediūtur: & Hippacontistæ, sed ppriē Tarētini dicūtur. Alij primū leuia iacula cōijciūt, deinde ppē etiā adequitates ad hostes, uel gladijs uel securibus rē gerunt, quos leues dicunt, seu expeditos.

HIPPOBOTVS philosophus, IX. dicit esse philosophorum sectas.

HIPPODAMIA forum est Piræci, sic dictum ab Hippodamo Milesio architecto, qui Atheniensibus Piræcū cōdidit.

HIPPOTHOOS, Hippothoontia tribui nomen dedit.

HIPPOLYTUS in uisiones Danielis scripsit, & in proueria Salomonis.

ἵππολυτον μιμήσομαι.) Hippolytum imitator. de ijs qui se castos fore pollicent.

HIPPOCRATES Gnosidici F. Cous, pater Heraclidis, patris Hippocratis, medicus & ipse, è familia Asclepiadarum * scripsit artem medicam.

Hippocrates aucto suo Hippocrati primo prelatus.

Hippocrates Cous medic^o, Heraclidæ filius * præferē etiā & Heraclidæ patri, & aucto, quāuis eiusdē nominis, qā sidus & lumē utilissimæ medicinæ extitit, ex posteritate Chrysi, & Elaphi, filij illius, q & ipsi medici fuerūt. Hic discipul^o primū fuit patris, pōst Herodici Selybriani & Gorgiæ oratoris & philosophi: ut uerò quidā tradūt, Democriti Abderitē (adoleſcentē enim eū iā senē adijſſe tradunt) nōnulli etiā Prodicti. Versatus est in Macedonia, regi Perdiccē admodū charus.

Magistri.

Filios habuit duos, Thessalū & Draconē. Obijt annos natus CIIII, sepult^o Larissæ in Thessalia. In imaginib. tradit caput uestib. tectū habere, siue qd' hic eius mos esset, siue ob pegrinādi amorē, seu ritu chirurgico. Scripsit multa, & clarus euasit apud oēs: adeo ut rex magnus Ar

Perdiccas. Filij. Obitus. Statua.

taxerxes scriptis ad Hyftanem literis, doctrinā uiri huius experierit. Rex regū Artaxerxes Hyftani Helleſpōti præfecto S. Artis Hippocratis medici Coi, ab Asculapio oriūdi, ad me fama perlata est. Auro igif illi dato, quātū uoluerit, & ceteris abūdē, qb. eget, suppeditatis, illū ad nos mittito. Erit em̄ principibus Persarū par. Quod si quis alius est in Europa uit præstās, eius amicitia regie domui cōciliato, nō parcēs opib. Viri enim q consilio polleant, haud temerē inueniunt. Vale. Libri ab Hippocrate scripti omnibus medicinæ studiosis sunt notissimi: tātiq; fiunt ab ijs, quasi diuinæ uoces, non ore humano proditi essent. Præcipuos tamē & ipsi recensebimus. Primus est, qui iurandum continet. Alter, qui prædictiones explicat. Tertius, Aphorismorū, qui ingenium humanū superat. Quartū locum teneat celeberrimum illud & admirabile opus, quod à LX librorū numero Hexecontabiblus dictum, omnem medicam scientiam & sapientiam cōtinet.

taxerxes scriptis ad Hyftanem literis, doctrinā uiri huius experierit. Rex regū Artaxerxes Hyftani Helleſpōti præfecto S. Artis Hippocratis medici Coi, ab Asculapio oriūdi, ad me fama perlata est. Auro igif illi dato, quātū uoluerit, & ceteris abūdē, qb. eget, suppeditatis, illū ad nos mittito. Erit em̄ principibus Persarū par. Quod si quis alius est in Europa uit præstās, eius amicitia regie domui cōciliato, nō parcēs opib. Viri enim q consilio polleant, haud temerē inueniunt. Vale. Libri ab Hippocrate scripti omnibus medicinæ studiosis sunt notissimi: tātiq; fiunt ab ijs, quasi diuinæ uoces, non ore humano proditi essent. Præcipuos tamē & ipsi recensebimus. Primus est, qui iurandum continet. Alter, qui prædictiones explicat. Tertius, Aphorismorū, qui ingenium humanū superat. Quartū locum teneat celeberrimum illud & admirabile opus, quod à LX librorū numero Hexecontabiblus dictum, omnem medicam scientiam & sapientiam cōtinet.

Hippocrates Thessali F. Cous medicus, nepos Hippocratis II. filij Heraclidæ. Scripsit & ipse medica.

Hippocrates IIII, Draconis F. Cous medicus, eiusdē & ipse generis, medicatus est Roxanen. * Obijt sub Cassandro, Antipatri filio. Scripsit & ipse medica.

Hippocrates duo, V & VI, medici, Thymbræi filij, Coi & ipsi, eiusdem generis. Scripserunt & ipsi in eadem arte.

Hippocrates VII Cous, & ipse medicus, Praxianactis F. eiusdem & ipse generis, & de eadem arte scripsit.

HIPPOMANES, id quod in fronte pulli equini nascitur, quod mater statim deuorat. Est autem minus ficu, nigrum, latum, rotundum, ad multa utile.

Hippomachus Elæus, tres aduersarios uicit, ne plaga quidem accepta. Et ciuis quidā Ceramensis in Thraciæ Caria uim pedum suorum ostentans, à longissimo & ualentissimo cursu, eoq; minimo tempore cōfecto, sese ad breuissimum & minimum accommodauit.

Hippomenes Atheniensis prætor, magistratu excidit hac de causa. Filiam habuit, quam cū à ciue quodā stupratam esse cōperisset, in carcerem cōiecit uinctam cum equo, neutri pabulū præbens. Equus itaq; fame subactus, puellā deuorauit, & ipse mortu^o est. Post domo eius destructa, loc^o ille dictus est Eq & puellæ *ἵπποπρυε.* Callias ubiq; ut prodigus per-

Comicus
Derippus: E
line ha
pedere
staret: &
gyrum e
eretur.
nascunt
Equos nigros
non omnino
candidorum
aspectus.
Equi
Batriam lo
Nilus, ubi e
nascuntur.
Orpheu
Polem
candidum.
quit
Aetas.
u
lenescenti
Deijs qui ob
indigent.
Pythee
ographus, h
Athena
Bupal
quod suas
fecissent.
Rheginus
primus
Mye
Italia, S
libros
oratio
tres. Prim
& Choliam
nubis humi
arcus instar,
nubibus refrac
aut Lur
speciem c
apprens ro
auram sig
gicans, imbr
Homericu
locus hic fa
lauro, oliu
eum cant
A, uox est de

perstringitur à Comicis, & mulierofus & mollis.

ἵππος (Dexippus: Equus eius ita institutus erat, ut & sine habenis ocyssimè ferretur: & illo pedetentim procedente, placidissimè staret: & declinante ut circumiret, atq; in gyrum eum duceret, agilimè conuerteretur.

ἵπποι μὲν σφηκῶν γίνεσσι, πῦροι δὲ μελισσῶν.) Ex equis nascuntur crabrones, è tauris apes.

ἵππος μελαίνης ἔκαλὸν πάντως βλέπειν, ἵππων δὲ λευκῶν ὄψις ἀγγέλων φάσις.) ὄνειρα κελύκων. Equos nigros uidere (Prorsus malum) non omninò bonum est. Equo rum uerò candidorum aspectus, est angelorum aspectus.

ἵππος (νισῆς.) Equus Nisæus. Intra Sufianā & Bactrianam locus est Catastigona, Græcè Nisus, ubi equi præstantes, ijq; omnes rufi nascuntur. Herodotus Nisæū Mediæ locum: Orpheus uerò, maris Erythræi esse dicit. Polemon equum Nisæū malè dicit candidum.

ἵππος κρατηγός.) Equitum dux Alexādri fuit Alceras.

ἵππος γηροσκόνη τὰ μείονα κύβηλ' ὀπίβαλλε.) Equo senescenti onera minora imposito. De ijs qui ob ætatem remissione & quiete indigent.

Hipponax, Pythæ & Protidis F. Ephesius, lambographus, habitauit Clazomenis, à tyrannis Athenagora & Comapulsus. Scripsit in Bupalum & Athenidem statuarios, quòd suas imagines ad contumeliam fecissent.

HIPYS Rheginus historicus, tēporibus Persicis, primus res Siculas descripsit, quas postea Myes in cōpendiū redegit: Origines Italiæ, Sicularū rerū libros v, Annalium libros v. (ἀργολογικῶν, id est, ociosarum orationum) Argolicarū rerū libros tres. Primus etiam scripsit Parodiam, & Choliambum, & alia.

IRIS, nubis humiditas sole incidente uariatæ arcus instar, aut splendor ab humidis nubibus refractus, aut cōspectus partis Solis aut Lunæ in nube rosca, caua, & in speciem continua, tāquam in speculo apparens rotunditate circuli. Vitide iridis, auram significat: rubrum, uentos: nigricans, imbres.

IRVS, Homericus mendicus: ἴρος.) Locus hic sacer est, ut conijcio, consitus lauro, oliua, uite. Frequentius item intra eum cantillant lusciniæ.

ISSA, uox est de ijs quib. litera z ob-

uenit, & omnia malè cadunt.

ISAAC. Deus, Abraami usus hospitio, pmissit fore ut Sara filiū ei pareret. Quæ cū risisset: filius Hebræa uoce isaac, quæ suauè risum significat, est appellatus.

ἴσσι γὰρ μοι.) Verè mihi ista mendaciis similia uidentur. De rebus dubijs, & insperatis. Aristophanes in Auibus:

ἴσσι.) οἱ γὰρ κακοὶ γνώμασι τ' ἀγαθὸν χερσὶν ἔχοντες, ἐκ ἴσσι πρὶν ἢς ἐκβάλλη. Homines uæcordes, nō animaduertūt bona se habere in manibus, priusquā ea quispiā illis extorserit. Plautus:

Tum deniq; oēs nostra intelligimus bona, Cū quæ in potestate habuimus, ea amisimus.

ISAEVS, unus decē oratorū, discipulus Isocratis, magister Demosthenis, genere Atheniēsis. Demetrius Chalcidensem eum esse dicit. Hic laudatur & ut orator, & quòd Demosthenem sine mercede promouerit. Hunc, cum post adolescentiæ luxuriam ad bonam frugem se recepisset, quodam rogante, quis piscis aut quæ auis esset esu suauissima? Desij, inquit, reb. istis studere. Animaduerti enim, uindemiam meam Tantalii hortos fuisse. Quo responso innuit, umbras & somnia omnes esse uoluptates.

Voluptates, Tantalii uindemia.

ἴσση ψῆφοι.) Pares calculi. De ijs qui pæmodum condemnati essent. A iudicibus enim rei absoluntur, cum paria sunt suffragia. Quòd si unus calculus dānatorius accedit, condemnantur.

Calculorum adæquatio.

ISIDORVS senex Pelusiota; uir clarissimus, philosophus & orator, scripsit epistolas tres, quæ sacrā scripturā interpretantur, & alia quædam.

Isidorus philosophus (Ἰσίδωρος ἀδελφοῖς) sub fratrib. ut si quis alius, philosophatus est in Mathematis: studiosus etiā sacrarū literarum: summoq; studio & pspèritate singulari, ut paucis dicam, quæ eò pertinerent, comparauit Ac (ut mihi quidē uidetur) uita fuit philosophus, scientia uerò nō perpolitus, in Dialecticis inexercitatus magis quàm hebes. Adolescenti mirū quiddā accidit. Nam equalis ei, & ex sorore nepos, annos xviii natus, à prima ætate diuinā præ se ferens indolē, tecto delapsus statim obiit. Cuius mors cū ualde lugeretur: ille Isidorū dormientem consolabatur.

Mortui cōsolatio.

ISIS dicitur lo, quā Iupiter Argis rapuit, metuq; Iunonis nunc in cādidam, nunc in nigram, nunc in (Ionicam) uiolaceam uaccam mutauit, cum eaq; oberans in Aegyptum uenit. Isidem igitur

colunt Aegyptij, & in capite statuæ eius cornua bouina sculpunt, ut puellam in bouem fuisse mutatam significent.

ιδμιάζεν.) De ijs qui miserè uiuunt. Morbidū enim est Isthmiorum tēpus.

IS THMV S, mare intra duas terras: porthmus, terra intra duo maria (terra intra duo maria: porthmus seu fretū, mare intra duas terras.)

IS MAEL, suauis ris^o. unde Ismaelites.

IS MARVS urbs, quæ nunc Maronea dicitur: unde Ismarium uinum.

IS MENIAS, illustris apud Athenienses polemarchus fuit.

IS ODAETES, peregrinus quidā dæmon, cui publicæ mulierculæ ac parum probæ initiabantur.

ISOCRATES Theodori F. fistularum fabri, Atheniēsis orator, natus Olympia de LXX XVI: hoc est, post bellū Pelopōnesiacū: ob uocis imbecillitatē & uerecūdiam causas nō egit, sed plures erudiit. Orationes scripsit XXXI. Cumq; annos CVI uixisset, obiit. Fratres habuit Tisippum, Theomnestum & Theodorum: magistrū Gorgiā, aut Tisiā, aut Erginum, aut Prodicum, aut Theramenem. autores enim non consentiunt. Orationes eius sunt plurimæ.

*Isocrates A.
polloniates.*

Isocrates Ampelē philosophi F. Apolloniæ in Pōto aut Heracleæ natus, ut scribit Callistratus orator, discipulus & successor maioris Isocratis, Platonis etiā assiduus auditor. Hic Isocrates cū Theodecte oratore & tragico, & Theopompo Chio, unā cum Erythreo Naucratis, de eloquentia certauit in funere Mausoli Caris, regis Halicarnassi. Orationes eius sunt v. Amphictyonica: Hortatoria: Philippo sepulchrū nō esse faciendum: De migratione: De sua republica.

Isocrates dixit: Qui malè cōsuluerit suis rebus, nunquā bene cōsulet alienis.

ισοτελής, municipes.) Inquilinis si quo beneficio Remp. Atheniēsem affecisset, hic honos habebatur, ut pari iure cū ijs essent qui ascripti erant in ciuitatē: sic dicti, quod eadē penderent, quæ ciues, cōdonato inquilinorū tributo. *ἀτέλειαν* immunitatē, Atheniēses totis urbibus decreuerunt, ut Olynthiis & Thebanis.

ισότης Φιλότης.) Aequalitas est amicitia, eamq; maximè continet.

HISPANIA regio, quæ & Iberia & Hesperia uocatur.

ισίον.) Quasi natura eius serò munus suū agnouisset, non paulatim, sed plenis

uelis ab instituto philosophico recessit, cum primū philosophatus est.

ισορράφω.) Velorum confutor: id est, callidus & malitiosus. Sunt & Aegyptij *λινοποιοί*, id est lini textores, gens callida & uersuta.

ιστοίς.) Aristophanes: Ne iracundè respondēas, sed summis uelis contractis. Tum magis magisq; pcedes, lenēq; uentum, ubi constiterit, arripies.

ισορήσσω.) Hecataeus primus historiā publica edidit: syngraphen (conscriptio) Thucydides. Nam Agesilai scripta putatur adulterina.

ισορεια.) Lōgè nimirū alia res est Initiorum spectaculum, Et ipsius Proserpinæ rapiendæ uoluntas.

ισωρ.) Equidē scio me esse miserā. Omnes enim dolores ad nos cōfluxerūt, & apud nos constanter permanserunt.

ισπρω.) Ister, Menādri Istri F. Cyrenus aut Macedo, historicus, Callimachi seruus & discipulus. Heranipp^o aut Paphiū cum fuisse scribit, in opere de Seruis eruditione claris. Scripsit multa & soluta oratione, & poeticè.

ισχάς.) Ante carniū esum, aridis ficibus uescēbantur Atheniēses. Aristophanes: Sicut, inquit, qui ficus edūt, expeditè & affatim edunt: eodē modo etiā populus Atheniēsis, ubi in Pnyce consederit, condemnat & publicat bona.

ισχέτω.) Eamus, iā nihil nos moretur.

ισχεν.) Aristophanes: Non licebat ligurare, nec pedem pedi imponere: id est, ociari.

τὰς ἡξενίξεν ἐδέποτ' ἰσχει ἡθύρα.) Hos nūquam fores tenent, quò minus recipiāt hospites. De hominibus hospitalibus. *ισχύων.*) Pindarus: Adeò ualēs, ut & uolucrem assequatur aquilam, & marinum anteuertat delphinem.

ισχύων.) Irato Deo, ne ualentissimus quidem effugerit.

ισχυρίζετο.) Hæc scribo non uisa mihi, sed audita ex iis quæ uidisse affirmabāt.

ισχυρόν.) Non existimo eam adhuc uiuere, profundo à me uulnere accepto. Ventis uehemētibus exortis, quidā cū iumentis in subiectum mare sunt deiecti.

ισχυρός.) Iosephus: Sampson (adhuc n. cordatus & strenuus erat) uicissim fallēbat mulierē. Aelianus. Sic atrociam supplicia sapē in autorū capita cōuertuntur: ipsiq; patiūtur ea, quæ alios pati iusserūt.

ισχύς.) Robur est simularium partiū, ut neruorū atq; ossium, & spiritus symmetria,

tria, id est cōmoderatio seu cōueniētia.

ITABYRIVM, mons altissimus in Galilæa, ludææ regione, fontem habens unum, unde feræ bibunt.

ITALIA, regio in qua est Roma, ab Italo: pri^o Ausonia dicta, & Oenotria, & Hesperia. Itali, dicuntur indigenæ: Italio tæ, qui in Italia confederunt.

ITALICA, urbs Hispaniæ.

ιταλιώδης.) Italiodes: ob Pythagoreos, arrogans: propter Sybarim, lasciuus.

ιταμόν.) Puellā nūc lasciuè ridere, nūc contumaciter loqui, Ob illa dicta non erubescere, est petulantia & impudentia plenum.

ιτε.) Sophocles: Ite ô celeres noxales- que Furia.

ITEA, urbs unde Itæus.

ITEAE, municipiū Acamantiæ trib.

ιτητίον.) Aristophanes in Nubibus: Eū- dum est, quid ita cesso anxius?

ιτηρία.) Cætera parata sunt: mēse, ceruicalia, strata, coronæ, unguentā, bellaria, meretriculæ adfunt, amyli, placētæ, liba, saltatricula. Age festina quantū potes.

ιτυς.) Clypeus ego umbonem quidē habeo bellis effœtum, effœtumque umbilicum: sed uirtute fulgeo, propter paratas uictorias.

LYNX, Echonis seu Suadæ * filia Hieronices & Veneris: quæ cum Iouem uenenis peteret, ea de causa in saxum conuersa est à Iunone. Est & rotula seu rhōbus, ac paruum quoddam instrumentū iynx, cui & motacilla alligatur, cuius agitatione amasios suos demulcent ueneficæ. Hinc iynx dicitur, quicquid animum ad cupiditatem & amorem incitat. In Epigrammate, Lynx uictrix: quæ & uirum qui ultra mare est, & è thalamis pueros attrahere potest.

ιυγγ.) Nūc te esse oportet acerbē, bonā, improbā, grauē, amœnā, uersatilem. Nā principes Græcorū tua iynge capti tibi omnia permiserunt. Cleopatra se iisdem illecebris & præstigiis, quib. Antonium & Casarem irretierat, etiā Augustū superaturam putabat. Tales incrant Diogenis canis orationi illecebræ.

IPHICRATES futoris F. Atheniensis orator & imperator, primus spoliis epigramma addidit, quo ducis mentio fiet, cum superiori tempore solius urbis nomen inscriberetur.

ιχθυώ νηχεοδωμ διδάσκεις.) Piscem natat doces. De ijs qui ea docēt, quæ illi quos docent, sciunt.

ιχθύς.) Aesopus Mithridatis anagnostes, librum scripsit de Helena, in quo dicit piscem quendam cetacei generis Pa-na dici, in quo asterites gemma inueniatur, qui & accendatur à sole, & ad philtra faciat.

Asterites gemma.

ιχνη.) Maiores Domini secundū carnem, ἀντίλλαγμα permutationem & ιχνη uestigia uocarunt LXX interpretes.

PRINCIPIVM Θ Τ Η.

THABOR, nomen montis.

θαλαμακίς.) Gres in trirēmib. fuerunt remigum ordines, infimi Thalami tæ, medij Zygitæ, summi Thranitæ.

θαλάπη εν χαράδρας ὕδωρ.) Mari è ca-uerna aquam. De ijs qui parua magnis ambitiosè comparant. Eodem pertinet, βάλ & ἄρραυ, Gleba aruum.

θαλαπῆαν ἰδεῖν μειδιῶσαν, εὐθετον.

Somnia marina.

Φλοῖστος θαλάσσης, πραγμάτων δηλοῖ κλονον. (νήξις) θνήξις θαλάσσης, ἀρχίαις δηλοῖ λύπας.

θνήξις θαλάσσης, ημίρας ὄναρ καλόν.

Mare uidere placidum, opportunum est.

Sonit^o maris, negociorū significat cōcussionē.

(Mors maris) Natatio marina, seuos indicat dolores.

Natatio marina, interdum bonū est somniū.

ὄνειροκελίκα.

θαλαεσιν.) * Hanc ego delicatè alui.

Fuit enim Amorum & Gratiarum puella illa immortale germen.

THALES Examij & Cleobulinae filius, Milesius (sed ut Herodoto placet, Phoenix) fuit ante Cræsum Olympiade xxxv. Phlegonte uerò autore, iam celebris fuit * vii Olympiade. Scripsit uersibus de ijs quæ in sublimi sūt, de æquinoctio, & alia multa. Obiit senex in spectaculo gymnici certaminis, à turba pressus, & æstu resolutus. Primus Thales cognomen sapientis tulit, & primus animā dixit immortalem, & eclipses & æquinoctia deprehendit. Apophtegmata sunt eius plurima: & celebratum illud (γνώθι σαυόν, ἐγγυα, πάρα δ' ἄπει.) NOSCE TE. Nam, SPONDE, noxa præsto est, Chilo potius sibi uendicat: ut &, NE QUID nimis. μηδὲν ἄγαν.

Thaletis scripta. Obitus.

Inuentæ.

Thales, physicus philosophus, sub Da-rio Solis eclipsin prædixit.

Thales Cretensis, aut illyrius, lyricus antiquior Homero, carmina scripsit.

THALETAS Cnossius rhapsodus, poemata quædam fabulosa scripsit.

θαλπνόπερον.) Pindarus: Ne quod interdum Sole splendidius astrum uacuo in æthere quærato.

θαλυ-